

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Β' ΤΕΥΧΟΣ 57^{ον}

25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1925

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κύριον ἄρθρον

Ἑξωτερικὴ ἐβδομάς

Ἑσωτερικὴ ἐβδομάς

Οἰκονομολογικὴ ἐβδομάς

Στεφάνου Σκουλούδη

Δημ. Σωτηρίου

Ἐπαρ. Κώνστα

Ἐκπαιδευτικοῦ

Δ. Κολοκοτσᾶ

Ταγματάρχου Ντὲ Σιβριᾶ

Στυλ. Μανιαρῆζη

Ἐπὶ μνηῶν Πρωθυπουργία

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν Δήμων καὶ
Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Πῶς θὰ διεξαχθῇ ὁ ἀγὼν

Ἐκπαιδευτικὰ

Νέαι ἰδέαι

Ὁ παγκόσμιος πόλεμος

Λόγος ἐπὶ τῇ μνημοσύνῃ τοῦ Καποδι-
στρίου

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 150

ΕΞΑΜΗΝΟΣ , 75

ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικῶς) £ 1

, ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5

Ἐξάμηνοι συνδρομαὶ ἐσωτερικοῦ καὶ τρίμη-
νοὶ ἐξωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελίῶν ἰδιαιτέραι
συμφωνίαι.

— Τὰ ἐμβλήματα ἀπευθύνονται δι' ἐπιτα-
γῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστο-
λὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ παρα-
καλοῦνται ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύ-
θυνσιν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ 3

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΑΔΙΟΥ (Μέγαρον Καραπάνου).

ΥΠΟΚΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 44.

10ς ΚΛΑΔΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ

Εκτέλεσις Τραπεζιτικών εργασιών πάσης φύσεως. Άνοιγμα πιστώσεων έναντι φορτωτικών έγγραφων. Λογαριασμοί καταθέσεων ὕψους καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα. Ἐκδόσις πιστωτικῶν Ἐπιστολῶν, μεταβίβασις Ταχ. καὶ Τηλεγραμ. Ἐντολῶν Πληρωμῶν, ἔκδοσις ταξιδιωτικῶν Ἐπιταγῶν τῆς « Ἀμερικαν Ἐξπρές » (Traveler's cheques). Ἰδιαιτέραι εὐκολίαι παρέχονται προκειμένου περὶ ἔργων εἰς Δολλάρια καὶ ἀνοίγματος πιστώσεων ἑναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων ἐν Ἀμερικῇ. Διαθέτουσα τέλειον δίκτυον ὑποκαταστημάτων ἀπενταχού τοῦ κόσμου, ἐξασφαλίζει ταχέϊαν τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως Τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Εὐρώπῃ. Λονδίνον, Λίβερπουλ, Σαούθαμpton, 1α κλάβη, Ἐδιμβούργον, Παρίσιον, Χάρβη, Μασσαλία, Νίκαια. Ἰντερλάκον, Λουίρεν, Ζυρίχη, Ἀμβέρσα, Βρυξέλλαι, Ρόμη, Νεάπολις, Γένοβα, Φλωρεντία, Βερολίνον, Ἀμβούργον, Βαβὴν, Ἀμστερνταμ, Ρότερνταμ, Κοπεγχάγη, Κωνσταντινούπολις.
Ἐν Ἰνδίαις. Καλκούτα, Βομβάη.
Ἐν Κίνα. Χογκόνη, Σαγκάη, Τιετσίν, Πεκίνον.
Ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ. Βολπαραΐσο, Μοντεβιδεο, Μπουένος Ἀϊρες.
Ἐν Ἰαπωνίᾳ. Γιόκοχαμα.
Ἐν Φιλιππίναις. Μανίλα.
Ἐν Αἰγύπτῳ. Κάιρον.
Ἐν Παλαιστίνῃ. Ἱερουσαλήμ.
Ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις 30 ὑποκαταστήματα.
Ἐν Καναδᾷ. Μοντρεάλ, Τορόντο, Γουινιπεγκ.

2ον ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

Ἐξασφαλίζει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς ταξιδευόντας.

ΕΤΟΣ Β.

25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1925

ΤΕΥΧΟΣ 57ον

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝ. ΜΑΛΛΟΥΣΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἡ Κυβέρνησις, προαγομένη ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ γνωστοῦ προγράμματος αὐτῆς, ἐδημοσίευσεν δὴν 20ην τρέχοντος μηνὸς τὸ διάταγμα τῆς προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν 7ην Μαρτίου ἐπ. ἔ. 1926.

Συγχρόνως δ' ἐπραγματοποιήθη ὁ ἐπηγγελμένος ἀνασχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς προσλήψεως τοῦ κ. Δουκᾶ Ρούφου ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν ὡς ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, βραδύτερον δὲ μέλλοντος ν' ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, κατὰ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἐνωτικοῦ—Προοδευτικοῦ κόμματος μεθ' οὗ συμπράττει οὗτος.

Τὸ διάταγμα τῆς προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν ἐκρίθη ὡς ἑλλειπὲς, διότι δὲν καθορίζεται ἐν αὐτῷ τὸ ἐφαρμοστέον ἐκλογικὸν σύστημα. Ἐπεκρίθη δὲ καὶ ἄλλως διότι δι' αὐτοῦ ἀναβάλλονται αἱ ἐκλογαὶ ἐπὶ δέμηνον περίπου πέραν τῆς τακτικῆς συντογματικῆς προθεσμίας.

Ἀλλ' ἡ μὲν παράλειψις τοῦ ἐφαρμοσθησομένου ἐκλογικοῦ συστήματος ὀφείλεται μᾶλλον εἰς συμπτωματικούς λόγους τακτικῆς. Ἄλλως τε ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀνασχηματίζεται ἡ Κυβέρνησις αἰρεῖ σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἀνησυχίας τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἡ δὲ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν πέραν τῆς νομίμου προθεσμίας ἡτιολογήθη ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀνακαθάσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη ἡ Κυβέρνησις, παρασχοῦσα καὶ τὴν πρόσθετον βεβαίωσιν ὅτι ἂν ἐκ μέρους πάντων τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν ἡξιοῦτο ἡ συντόμευσις τοῦ μέχρι τῶν ἐκλογῶν χρονικοῦ διαστήματος, οὐδεμίαν θὰ ὑφίστατο ἐκ μέρους αὐτῆς δυσχέρειαν πρὸς τοῦτο.

Πάντως ὁμως καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἐ-

πὶ μέρους τούτων ἐπιφυλάξεων, ἡ δημοσία γνώμη ἐδέχθη μεθ' ἱκανοποιήσεως τὸν ὄντως ἐπερχόμενον, βαθμιαίως μὲν ἀλλὰ σταθερῶς πάντοτε, ἀποσαφηνισμόν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Οὕτε ἄλλως τε πρέπει νὰ παραγνωρισθῶσιν αἱ δυσχέρειαι τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ὁ βενιζελισμὸς, παρεμβαλλὼν διαρκῶς προσκόμματα εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλότητος, διὰ τῶν στασιαστικῶν διαθέσεων τὰς ὁποίας ἐκδηλοῖ καὶ διὰ παντοίων ἄλλων ὑπονομεύσεων τὰς ὁποίας μετέρχεται. Αἱ δυσχέρειαι δὲ αὗται ἀσφαλῶς δὲν θὰ παρεμερίζοντο διὰ τῆς ἀμέσου διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ὡς πιστεύεται. Θὰ ἐνετεινόντο τοῦναντίον καὶ θὰ ἐφθάνον ἴσως καὶ μέχρις ὀξυτέρας δράσεως, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑνεκα τῶν ἐκλογῶν ἄρσεως τῶν προληπτικῶν μέτρων.

Εἴνε ἄλλως τε ἀναντίρρητον ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις μόνον ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ ἀνησυχίαν τινά. Ἡ Κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει ἀληθῶς μετὰ τόλμης καὶ ἀποφασιστικότητος τὴν ἀνίδρασιν τῶν ἀναρχικῶν στοιχείων τοῦ βενιζελισμοῦ. Ἐφ' ὅσον ὁμως χεῖρων τοῦ βενιζελισμοῦ. Ἐφ' ὅσον ὁμως ἐξακολουθεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, ἐπὶ τοσοῦτον θὰ δεῖνται καὶ ἡ ἀντίθεσις πρὸς τὸ κόμμα τοῦτο. Διὰ τὴν ἐκμηδένισιν δὲ τῆς τοιαύτης ἀντιδράσεως, παρὰ τὰ πολιτικὰ μέσα τὰ τιθέμενα εἰς ἐνέργειαν, θὰ ἦτο ἐπίσης ἀναγκαῖα καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις τῶν κρατικῶν δυνάμεων. Μόνον δὲ διὰ ταύτης ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξασφάλισεν ἀπολύτως καὶ ἑαυτὴν καὶ τὴν χώραν ἀπὸ νέων περιπετειῶν μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ ἐκδηλωθῇ ἡ κυρίαρχος λαϊκὴ θέλησις.

W

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Το Γραφείον Τύπου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας δι' ἀνακοινώσεώς του ἀποδίδει τὴν αἰτίαν τῶν λαθουσῶν χῶραν συμπλοκῶν εἰς πρόθεσιν διατάξεως Ἑλληνος στρατιώτου ἐκείθεν τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν συνόρων. Ἄλλ' εἶναι προφανές ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη προσπαθεῖ νὰ μειώσῃ τὴν σημασίαν τῶν γεγονότων καὶ δεύτερον νὰ ἐπιρρίψῃ αὐτὴν εἰς ἡμᾶς. Μέχρι ὥρας δὲν ἐλάβομεν γνῶσιν τοῦ κειμένου τῆς ἐν λόγῳ ἡμιεπισήμου ἀνακοινώσεως. Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει ἡ Βουλγαρία καλεῖται ν' ἀποκριθῇ εἰς ἀξιόσεως ἱκανοποιήσεως ρητῶς διατυπωμένας αὐτῇ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὅποιαν ἐξέλιξιν δύνανται νὰ ἔχωσι τὰ γεγονότα ταῦτα, λεπτομερῆ ἐξιστόρησιν τῶν ὁρίων γνωρίζει ὁ ἀναγνώστης ἐκ τοῦ ἡμερησίου Τύπου δὲν δυνάμεθα νὰ προσεκόσμεν. Οἱ γνωρίζοντες τὰ Βουλγαρικά πράγματα εἶναι βέβαιοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις Τσαρκῶν πᾶν ἄλλο ἢ ἀμέτοχος εἶναι τῶν τελεσθέντων καὶ ὅτι δύνανται μετὰ θετικότητος νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κορὰ ὑπαίτιος αὐτῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Λοκάρνο ἐδικαίωσαν πλήρως τὰς ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διατυπωθείσας αἰσιοδόξους προβλέψεις. Ἡ Γερμανία ὑπογράφουσα ἀμφοτεροπαρῆ Ἑγγυητικὴν Συνθήκην μετὰ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων καὶ εἰσερχομένη εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἀποδεικνύει εἰλικρινεῖς φιλικρινεῖς δισθήσεις, ὡς ἀπέδειξε ταύτας καὶ κατὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ σχεδίου «Ντάβις» τοῦ διακανονίζοντος τὸ ζήτημα τῆς ἐξοφλήσεως τῶν πολεμικῶν αὐτῆς ὑποχρεώσεων. Δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Λοκάρνο ἔχει ἀσυγκρίτως μείζονα σημασίαν τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Βερσαλλιών, δεδομένου ὅτι τὴν μόνην θεμελιότητα θετικῶς τὸ οἰκοδόμημα τῆς εἰρήνης.

Πληροφορία ἐγκύρων πηγῶν ἀναφέρουν ὅτι μετὰ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας ὑπεγράφη Συνθήκη φιλίας περιέχουσα καὶ στρατιωτικοὺς ὅρους. Περισευτέρων πληροφοριῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σιτερούμεθα μέχρι ὥρας. Ἐχομεν ὁμως πάντα λόγον νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ εἰδήσις εἶναι ἀληθὴς καὶ ὅτι ἡ

προσθήκη στρατιωτικῶν ὅρων εἰς τὴν ἐν λόγῳ Συνθήκην οὐδόλως εἶναι ἀπίθανος.

Πληροφορία ἐκ Βελιγραδίου ἀναφέρουν ὅτι ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ἔδωκεν ὁδηγίας εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει διπλωματικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς ὅπως προέλθῃ εἰς προκαταρκτικὰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως χάριν ἀνευνωτέρας προσεγγίσεως μετὰ τῶν δύο τούτων χωρῶν. Ἐξ ἄλλου καὶ ὁ ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἔσχε μακρὰν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Σέρβου ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. Δὲν γνωρίζομεν ἂν διὰ τῶν ἀρξάντων ὡς ἄνω διαπραγματεύσεων ἐπιδιώκεται εὐρύτερόν τι μίξις ἀπλῆς Συνθήκης φιλίας. Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἐν τῇ συναφθεσμένῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα Συνθήκῃ δὲν πρόκειται νὰ περιληφθῶσι στρατιωτικοὶ ὅροι.

Αἱ Ἑλληνοσερβικαὶ διαπραγματεύσεις χωροῦσιν ἀκωλύτως, κατὰ τὸ φαινόμενον τουλάχιστον. Δὲν ἔχει ἐμφανισθῇ εἰσέτι σοβαρά τις διαφωνία καὶ δικαιούμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι δὲν θέλει ἐμφανισθῇ καὶ κατὰ τὸ μέλλον.

Αἱ ἐλληνοϊταλικαὶ σχέσεις εὐρίσκονται εἰς περίοδον ἐκδήλου ἐγκαρδιότητος. Αἱ ῥωμαϊκαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὴν τοποθέτησιν τοῦ κ. Μαυρουδῆ ὡς Πρεσ. τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζονται εὐμενῶς περὶ ἡμῶν καὶ αἰσιοδόξως περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἐλληνοϊταλικῶν σχέσεων. Ὁ κ. Μαυρουδῆς ἔσχε ἐγκάρδιον συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ κ. Μουσουλίνι καθ' ἣν ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς ἐπέδειξε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ἐλληνικὰ πράγματα.

PROBUS

Εἰς τὸ πρῶσεχες:

Τὸ τέλος τῆς μελέτης «Ἀγγλία καὶ Αἴγυπτος».

— Ἡ συνέχεια τῆς μελέτης τοῦ κ. Κ. Βερροιοπούλου «ἡ ἐν Γερμανίᾳ κίνησις πρὸς μεταρρυθμίσειν τοῦ Τύπου».

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ παρελθούσα ἐβδομάς ὑπῆρξε γόνιμος εἰς πολιτικά γεγονότα, τὰ ὁποῖα θ' ἀποτελέσουν σταθμὸν εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῶν τελευταίων εἰδῶν. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως προκηρῦξῃ τὰς ἐκλογὰς ἀποτελεῖ νέον βῆμα πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ προαγεῖ τὴν κατάστασιν πρὸς ἐξέλιξιν ὁμαλωτέραν καὶ γενικῶς ἐξυτηρητικὴν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Ἡ πρὸς τὸν Λαὸν προσφυγὴ εἶναι προσπάθεια πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς νομίμου τάξεως εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπαναφορὰν τῆς λειτουργίας τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ὡς καὶ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, ἐξ ὧν πρὸ πολλοῦ ἀπεμακρύνθημεν διὰ σειρᾶς ἀνταρσιῶν καὶ ἐκθέσεων πρᾶξεων.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνελθὼν εἰς σύσκεψιν, μετὰ συνεννόησιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ἀπεφάσισε τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας τὴν προκηρῦξιν τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν ἐπομένην ὑπογραφὴν ἐδημοσιεύειν τὸ σχετικὸν Διάταγμα ἔχον οὕτως:

Ἑλληνικὴ Δημοκρατία

«Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 76 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1925 Ἡμέτερον Διάταγμα «περὶ διαλύσεως τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως»

Κ α λ ο ὕ μ ε ς

τοὺς ἐκλογεῖς τὴν 7ην Μαρτίου 1926 ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς βουλευτάς, τὴν δὲ Βουλὴν ἐν Ἀθήναις τῶν 24ην Μαρτίου 1926.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο».

Ἡ ἐκ τῆς προκηρῦξεως τῶν ἐκλογῶν ἐντύπωσις ὑπῆρξε γενικῶς καλὴ, ἂν καὶ ἐγεννήθησαν ἀντιρροήσεις τινὲς ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς των. Διευκρινισθῇ ἡ παρατήρησις ὅτι τετραμήνιον προεκλογικὸν διάστημα εἶναι πολὺ καὶ δὲν συντελεῖ εἰς τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἐξητήθη δὲ ἡ συντόμευσις τοῦ χρόνου τῶν ἐκλογῶν μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τουλάχιστον.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις δι' ἀνακοινώσεώς της ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ταχθεῖσα διὰ τοῦ διατάγματος τῆς προκηρῦξεως τῶν ἐκλογῶν

προθεσμία πρὸς ἐνέργειαν αὐτῶν δὲν ἀποτελεῖ ἀποκρουσταλλωμένην καὶ ἀμετάσβεστον ἀπόφασιν. Εἶνε δηλονότι πρόθυμος ἡ κυβέρνησις νὰ συντομεύσῃ εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατόν χρονικὸν ὅριον τὴν προθεσμίαν τῶν ἐκλογῶν, ὅπως καὶ εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς δημοκρατίας ἐδήλωσεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑποβάλλων τὸ διάταγμα, ἀρκεῖ νὰ πεισθῇ ὅτι τὴν συντόμευσιν ἐπιθυμεῖ πρᾶγματι ὁ λαός.

Διὰ μίαν ὁμως τοιαύτην ἐνέργειαν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρξουν ἀσφαλῆ πειστήρια πιστοποιούντα τὴν ροπήν τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς ταχίστην ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ κυβέρνησις, καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, δὲν θὰ εἴχῃ καμμίαν ἀντίρροσιν ὅπως διὰ ψηφισμάτων τῶν διαφόρων συλλόγων, ἐπιμελητηρίων, σωματείων καὶ συντεχνιῶν διαδηλωθῇ ἡ λαϊκὴ αὐτὴ ἐπιθυμία. Ὁ ἥτο μάλιστα ἐπιπροσθέτως διατεθειμένη νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ τὴν συγκρότησιν συλλαλητηρίου πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, παρὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος τὰς συναθροίσεις.

Ἐὰν ἐξ ὧν τούτων τῶν ἐνδείξεων ἤθελε σχηματισθῇ ἀσφαλὴς γνώμη περὶ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἠδύναντο νὰ διενεργηθοῦν συντομώτατα.

Εἶνε αὐτονόητον ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ μεταβάλλῃ σχέσεις, ἀλλὰ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν προθεσμίαν τοῦ διατάγματος ἐὰν τοιαύτη λαϊκὴ ροπή δὲν ἤθελε διαδηλωθῇ.

Συγχρόνως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος τῶν ἐκλογῶν συνετελέσθη καὶ ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐπαφὴ τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ κόσμου μετὰ τῆς κρατούσης καταστάσεως διὰ τῆς προσλήψεως ὡς ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τοῦ κ. Λουκά Ρούφου. Μετὰ τὴν συνεπείᾳ ἐπιστολῆς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ προσκληθεῖσαν παραίτησιν τοῦ κ. Τσιριμώκου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέλασε τηλεγραφικῶς ἐκ Πατρῶν τὸν κ. Ρούφον ν' ἀναλάβῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Ὁ κ. Ρούφος ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ κ. Λεμερτζή τὸν κ. Πάγκαλον καὶ τὸν κ. Χατζηκυριάκον καὶ μετὰ συνεχεῖς συσκέψεις συνεφώνησαν εἰς τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Κατόπιν τούτου τὸ Ἐνωτικὸν κόμμα οὐ μετέχει ὁ κ. Ρούφος ἐξέδωκε τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν: «Τὸ Ἐνωτικὸν Προοδευτικὸν Κόμμα, ἐν τῇ

ἀδιαπτώτως επιθυμία ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν ὀρι-
στικὴν εἴσοδον τῆς χώρας εἰς τὴν δμαλότητα,
ἐγκρίνει τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἀξιολύτου ἐκ Πα-
τρῶν πολιτευτοῦ κ. Α. Ρούφου εἰς τὴν Κυβέρ-
νησιν, ἵνα τοιοῦτοτρόπως ἐνισχύσῃ αὐτὴν εἰς
τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προγράμματος τῆς τοῦ τεί-
νοντος εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῆς γαλήνης διὰ τῆς
διεπεργείας ἐλευθέρων ἐκλογῶν.

Ἡ ἐγκρίσις αὕτη παρεσχέθη ὑπὸ τὴν ρητὴν
προϋπόθεσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ παραμείνῃ
μέχρι τῶν ἐκλογῶν ὡς κατὰστασις ὑπὲρ τὰ κόμ-
ματα, εὐχαιραίνουσα οὕτω τὴν γνησίαν καὶ ἀνε-
πηρέαστον ἐκδήλωσιν τῆς γνώμης τοῦ ἑλληνικοῦ
λαοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς γνωστὰς ἐπισήμους
δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Ρούφος εἰσέ-
ρχεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν διατηρῶν πάσας τὰς
θεμελιώδεις γνώμας τοῦ Ἐνωτικοῦ Προοδευτι-
κοῦ κόμματος ἐν σχέσει πρὸς τὰ μεγάλα ἐσωτε-
ρικά ζητήματα, ἐκ τῆς ὀριστικῆς λύσεως τῶν ὀ-
ποίων ἐξαρτᾶται ἡ δμαλότης καὶ ἡ εὐδαιμονία
τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. Ρούφος ὠρκήσθη τὴν ἐπόμενην καὶ
ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, δηλῶ

σας ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀναλάβῃ τὸ Ὑ-
πουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, θὰ ἐπιδιώξῃ
δὲ καὶ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν κα-
ταλόγων μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

Ποῖν ἀκόμη παρέλθῃ ἡ ἐντίπωσις ἐκ τῆς εἰ-
σόδου τοῦ κ. Ρούφου εἰς τὴν Κυβέρνησιν,
ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρέντης πα-
ρητήθη. Ἡ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν δη-
μοσίευσιν τῆς εἰδήσεως εἰς τὰς ἐφημερίδας,
ἀλλ' ἡ τὸ «Ἐλ. Βῆμα», ἀνέγραψε ταύτην, ἐ-
πρόκειτο δὲ διὰ τοῦτο νὰ διωχθῇ.

Ὁ κ. Ρέντης, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ
Διατάγματος τῶν ἐκλογῶν ἀπέστειλε εἰς τὸν
κ. Πρωθυπουργὸν ἐπιστολὴν δι' ἧς ἀναφέ-
ρει ὡς αἴτιον τῆς παραιτήσεως του τὴν μὴ
ἄμεσον προκήρυξιν τῶν βουλευτικῶν ἐκλο-
γῶν, ἣν ἐπιβλλουν ἑξωτερικὰ τῆς Χώρας
συμφέροντα.

Τὸν κ. Ρέντην φαίνεται ὅτι θ' ἀντικα-
ταστήσῃ ἐν τῷ ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν ὁ ἐν
Ρώμῃ πρέσβυς κ. Μαυρουδῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

18—24 Ὀκτωβρίου

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν
τὰ ἐγκαινία τῆς Ἐλευθέρας ζώνης τῆς Θεο-
νίκης. Ἡ ἐλευθέρωσις ἐν Θεσ/νίκῃ ἐδη-
μιουργήθη δυνάμει τοῦ Νόμου 390 τῆς (17)30
Νοεμβρίου 1914. Ἐκτοτε ἐγένοντο ἐργασίαι
καὶ ἐνέργειαι πρὸς διοργανώσιν αὐτῆς, ἀπὸ
τοῦ 1923 δὲ ἡ ἐλευθέρωσις κατέστη αὐτό-
νομος ὁργανισμός. Ἡδη ἀρξαμένης τῆς λει-
τουργίας τῆς ἐλευθέρας ζώνης ἐν Θεσ/νίκῃ
θὰ πραγματοποιηθῇ σημαντικὴ ἀνάπτυξις
τοῦ Ἐμπορίου Θεσ/νίκης. Ἐπὶ τῇ προβλεψί-
ταύτῃ ἀπεφασίσθησαν διάφορα μέτρα, ἐπε-
κτάσεως τοῦ χώρου τῆς ζώνης καὶ ἐκτελέ-
σεως ἔργων, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ὅσον τὸ δυ-
νατὸν πληρέστερον ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον
εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσ/νίκης
ἡ Ἑλλάς ἀπεφάσισε τὴν ἐκεῖ δημιουργίαν
μίας ζώνης πρὸς ἐλευθέραν χρῆσιν αὐτῆς ὑ-
πὸ τοῦ διεθνoῦς καὶ ἰδίᾳ τοῦ Βαλκανικοῦ ἐμ-
πορίου.

Εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν Σιδηροδρόμων Πε-
λοποννήσου παρεχωρήθη παράτασις τοῦ προ-
νομίου διὰ 60 ἔτη. Ταῦτοχρόνως ἡ Ἐταιρία

ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐπεκτείνῃ τὸ
δίκτυον αὐτῆς εἰς τὰς γραμμὰς Κυπαρισσίας
—Μυράθου, Τριπόλεως—Σπάρτης, Γοθείου,
καὶ Γεφύρας Ἰσθμοῦ Κορίνθου—Λουτρα-
κίου. Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν λόγω γραμ-
μῶν θὰ ἀπαιτηθῇ πᾶσιν 400 περίπου ἑκατομ-
μυρίων ὅπερ θὰ ἀνυρῇ διὰ δανείου ἡ Ἐ-
ταιρία ἢ τὸ Δημόσιον.

Ὁ ἀπότρημος καὶ ἀνησυχαστικὸς διὰ τὴν
ἐλθὺν οἰκονομικὴν κίνησιν τῆς Χώρας, κλονι-
σμός τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς
ἐνταθεῖσα δυσφορία τῆς κοινῆς γνώμης, ἐ-
ξηνόγκησαν τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀποφασίσῃ
τὴν σοβαροτέραν μελέτην τοῦ νομισματικοῦ
προβλήματος. Πρὸς τοῦτο ὁ Πρωθυπουργὸς
συνεκάλεσεν εἰς σύσκεψιν τοὺς διευθυντάς
τῶν ἐν Ἀθήναις Τραπεζῶν καὶ ἀνέθεσεν εἰς
αὐτοὺς τὴν μελέτην τῶν μέτρων ἀντιμετω-
πίσεως τοῦ νομισματικοῦ προβλήματος, ὑπο-
δείξας τὸ καθήκον καὶ συμφέρον τῶν Τραπε-
ζιτικῶν ἰδρυμάτων ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν
ἐπιτυχίαν τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατα-
βαλλομένης προσπάθειας. Ἡ Κυβέρνησις ἐν
τῇ προσπάθειᾳ τῆς ὅπως σταθεροποιήσῃ τὴν

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ)

ΕΠΤΑ ΜΗΝΩΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ.—ΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΩΝ
ΣΥΜΜΑΧΩΝ—Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
—ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ.—ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Συνέντευξις μετὰ τῶν πρεσβευτῶν
τῆς Συνεννοήσεως τὴν 2 Δε-
κεμβρίου 1915.

Σήμερον τὴν 8ην μ. μ. προσήλθον εἰς τὸ
Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν οἱ τέσσαρες
Πρεσβευταὶ τῆς Συνεννοήσεως, ὁ δὲ μετὰ
τούτων Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας μοι ἀνέγνω
τόδε τὸ σημείωμα, ἐν εἶδει ρηματικῆς ἀνα-
κοινώσεως, ὅπερ καὶ μοι ἐνεχείρησε μετὰ τὴν
ἀνάγνωσιν.

«Κατόπιν τῶν κατ' ἐπανάληψιν
ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ὑπὸ τῶν Συμ-
μαχικῶν Ἀρχῶν ἐν Μακεδονίᾳ
διατυπωθέντων παραπόνων, αἱ
Κυβερνήσεις, τῆς Γαλλίας, τῆς Μ.
Βρετανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς
Ρωσσίας ἐπεφόρτισαν τοὺς ἐν Ἀ-
θήναις ἀντιπροσώπους αὐτῶν νὰ
διαμαρτυρηθῶσιν ἐντόνως κατὰ
τῶν προσκομιμάτων τῶν παρεμ-
βαλλομένων ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν
Ἀρχῶν εἰς τὴν πραγματοποίησιν
τῶν ὑποσχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ
Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὡς καὶ
κατὰ τῆς ἀθετήσεως τῶν ὑπὸ τῆς
Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς
τέσσαρας Δυνάμεις ὑποχρεώσεων.

ἄξιαν τοῦ νομίσματος δὲν πρέπει νὰ παρα-
βλέψῃ τὴν μεγίστην σημασίαν ἣν ἐνέχει καὶ
τὴν δυσμενῆ ἐπιρροὴν ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ νο-
μισματικοῦ ζητήματος ἡ ὑπαρξὶς βαρέων φό-
ρων καὶ ὁ πολὺπλοκος καὶ ἐν πλείστοις ἐπα-
χθὲς διὰ τὸν φορολογούμενον τρόπος ἐφαρ-
μογῆς τῆς φορολογίας. Ἡ ὑφισταμένη ἐπα-
χθὲς κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τύπους φορολο-
γία ἀποπνίγει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ οἰκονομικοῦ
βίου τῆς Χώρας, εἰς τοῦτο δὲ δέον νὰ ἀπο-
δοθῇ κυρίως ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ δυσπραγία
καὶ ἡ δυσχέρεια τοῦ Κράτους πρὸς κάλυψιν
τῶν μεγάλων αὐτοῦ δαρῶν.

Τ.

«Οἱ Πρέσβεις τῶν Συμμάχων
Δυνάμεων ἔλαβον ἐξίσου διαταγὴν
νὰ μὴ ἐπιτρέπωσι τοῦ λοιποῦ οὐ-
δεμίαν ἀθέτησιν, καὶ νὰ καταστή-
σωσιν ἐκδηλὸν τὴν ἀνάγκην, ἐν ἣ
διατελοῦσιν αἱ Κυβερνήσεις τῶν,
νὰ μὴ ἀναγκαιζῶνται, ἀλλὰ νὰ
λαμβάνωσι πάντα τὰ μέτρα ἅτινα
ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖα, ἐάν τινες
ἐξ αὐτῶν νὰ ἐμποδίσωσι τὰς
Συμμαχικὰς στρατιωτικὰς Ἀρχὰς
ἀπὸ τοῦ νὰ φροντίζωσι τὰ χρεώδη
περὶ τῆς ἐαυτῶν ἀρμύνης καὶ ἀσφα-
λείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2)15 Δεκεμβρίου 1915.

Ρίφας ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ταχὺ βλέμμα, ἀν-
τελήθη ἐν τῷ καιμένῳ τὴν φράσιν, ὅτι αἱ
Κυβερνήσεις τῆς Συνεννοήσεως ἀνέστηκαν εἰς
τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τῶν «νὰ δια-
μαρτυρηθῶσιν ἐντόνως κατὰ τῶν
ὑπὸ Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν παρεμ-
βαλλομένων ἐμποδίων εἰς τὴν ἐ-
κτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἡ
Ἑλλὰς. Κυβερνήσις ἀνέλαβε πρὸς
τὰς τέσσαρας Δυνάμεις.

Μετὰ προφανοῦς ἀγανακτήσεως ἡρώ-
τησα, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Πρέσβυν
τῆς Ἀγγλίας, «τίνα ἐμποδία παρεμ-
βάλλουσιν αἱ Ἑλληνικαὶ Ἀρχαί,
εἰς τίνες ὑποσχέσεις τοῦ Βασιλέως
καὶ τίνες ὑποχρεώσεις τῆς πρεσβεί-
ᾱς Ἑλλήνων. Κυβερνήσεως;» Ὁ Πρέσβυς
τῆς Ἀγγλίας ἀπεκρίθη, ἐστράφη πρὸς τὸν
τῆς Γαλλίας, οἰοῦντι προσκαλῶν τοῦτον ν'
ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημά μου. Ὁ κ.
Guillemin ἀναστὰς ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ
σημειώσεως τῆς εἰρήνης, εἶπεν ὅτι «εἰς τὰ παρόντα
τοῦ Στρατηγοῦ Σαρδέι, τὰ ὁποῖα μὰς ἀνε-
κοίνωσε χθὲς, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἐλάβε σήμε-
ρον ἐπιτακτικὸν τηλεγράφημα τοῦ κ. Briand
τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλίας
(ἀπήγγειλε τοῦτο μετὰ σκόπου τινός), ἡ
κοινὸς ν' ἀνακαλέσωμεν τὰ μέτρα ἐξ ὧν

και κατά της ἀθετήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως ἀναληφθεισῶν πρὸς τὰς τέσσαρας Δυνάμεις ὑπερρεῶσεων; Κύριοι, ἀνέκραξα, πρὸς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τοῦδε οὐδέποτε ἐπεδόθη ὑπὸ φιλικῶν Δυνάμεων τοιοῦτο ὑβριστικὸν ἔγγραφο! Τὸ χαρτὶ αὐτὸ δὲν τὸ δέχομαι, εἶπον, καὶ τὸ ἔρριψα βιαίως ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν μου κειμένου γραφείου, — σὰς δηλῶ ὅτι τοῦ χαρτιοῦ τούτου δὲν θὰ σὰς γνωρίσω τὴν λήψιν, οὐδὲ ἀπάντησιν θὰ δώσω.

Πρέπει δὲ νὰ προσθέσω ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου δὲν ἐννοοῦμεν τίποτε ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπεριφορᾶς τῶν τεσσάρων Δυνάμεων. Τὶ σὰς ἔκαμεν ἢ κατὰ τί ἔπαισεν ἢ χάρα αὐτῇ, ὥστε νὰ φρονήτε ὅτι δικαιούσθε νὰ μετέρχεσθε κατ' αὐτῆς τὰ βίαια μέτρα, τὰ ὅποια ἀπὸ μὴνός καὶ πλέον μετέρχεσθε; ἀπεκρίνατε τὰς τηλεγραφικὰς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συγκοινωνίας μας, προξενούντες ἀνυπολόγιστους ζημίας εἰς τοὺς ἐφοπλιστὰς καὶ ἐμπόρους μας, — ἐκρατήσατε παρὰ πάντα διεθνή κανὼνα τὰ ἀτιμύπλοιά μας εἰς τοὺς λιμένας σας, κατεπατήσατε τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματά καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, παραδικάζοντες καθεκάστην τὴν ἀρχαλιτίδα ζώνην τοῦ Κράτους, — αὐθαριέτως καὶ ἄνευ προειδοποιήσεως ἐλάβατε κατοχήν τῆς Μύλου, καὶ, χωρὶς νὰ ἡσθεοί κύριοι αὐτῆς, παρεδιδάσατε ἐν αὐτῇ τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν, δικαιώμα ὅπερ εἶνε καθιερωμένον ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ χάρτου τῆς χώρας, — ἐκάματε ἀπόδασιν νύκτωρ καὶ ἐροικρυφίως (clandestinement) εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Ἀργους, καὶ κατεστρέψατε περιουσίαν τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι τὸ μετουσιωμένον ἐκεῖνο πετρέλαιον ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κίνησιν ὑποβρυχίων, καὶ τέλος ἡμποδίσατε τὴν μεταφορὰν σιτηρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καταδικάζοντες εἰς τὸν διὰ τῆς πείνης θάνατον ἀθῶα γυναικίαιδα τὰ ὅποια τίποτε δὲν σὰς ἔκαμαν! Καὶ ἐρωτῶ, διατὶ ἐπράξατε ὅλα ταῦτα, καὶ τί ἐκερδίσατε ἐκ τῶν ἐκδικαστικῶν τούτων μέτρων σας, τὰ ὅποια μόνον κατὰ

Κράτους ἐχθρικοῦ, ἐμπολέμου ἐδικαιούσθε νὰ λάβητε;

Κύριοι, δὲν λησμονῶ, ὅτι ὁ Λόρδος Κίτσεנερ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχετο τῆς αἰδοῦσής μου, μοὶ εἶπεν, ὅτι «αἱ σημεριναὶ μας δυσχέρειαι δὲν ἀμφισβᾶλλει ὅτι θὰ ἐξομαλυνθοῦν, ἀλλ' ὅτι ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ὁ πόλεμος θὰ ἔχωμεν νέας». Δὲν μᾶς διέφυγεν ἡ ἐννοια τῶν λόγων ἐκεῖνων, ἀλλ' ἡλπίζον ὅτι, μετὰ τὴν τελευταίαν συνεννόησιν, εἰς ἣν ἔχομεν καταλήξει, ἤθελον παύσει πλέον αἱ ἀκατάπανστοι αἰτίαι σας καὶ τὰ ἀδάσιμα παράπονα τὰ ὁποῖα δὲν ἐννοῶ, ἐπαναλαμβάνω, ποῖον σκοπὸν ἔχουν, τίνα ὀφεισθούσαν καλύπτουν, διότι ἀναμφιλέκτως εἶνε πάντα ἀδικαιολόγητα, δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω ποῖοι λόγοι ὑπεργόρευσαν τὸ ὑβριστικὸν τοῦτο ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον, κατηγορηματικώτατα καὶ πάλιν σὰς δηλῶ, ὅτι δὲν δέχομαι (καὶ πρὸς στιγμὴν ἀναλαβὼν, ἔρριψα ἐκ νέου τὸ ἔγγραφο ἐπὶ τοῦ γραφείου μου). Ἐξελάβατε, φαίνεται, τὴν Ἑλλάδα ὡς κανὲν κράτος τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς καὶ τῇ ἀπηυθύνετε τοιοῦτο ἔγγραφο. Οὐδὲν ἀληθὲς αἰσθάνομαι, Κύριοι, (je deplore) ὅτι αἱ τρεῖς Δυνάμεις, αἵτινες κατὰ τοσοῦτο ἔχουν συντελέσει εἰς τὴν δημιουργίαν τούτου τοῦ βασιλείου, ἐλησμώνησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸν σεβασμὸν, τὸν ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἐνὸς ἐλευθέρου κράτους ὅσῳ μικρὸν καὶ ἂν ᾖ.

Ὁ πρέσβης τῆς Ἰταλίας ἐπειράθη νὰ μὲ πείσῃ ὅτι δὲν εἶχον δικαίον νὰ θεωρῶ ὑβριστικὸν τὸ ἔγγραφο, διότι δῆθεν τοῦτο δὲν ἔλεγεν ὅτι ἡ Κοβέρνησις ἔφερε δυσκολίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποσχέσεων τῆς Α. Μεγαλειότητος, ἀλλ' αἱ ὑποδείξεις ἐλληνικαὶ ἀρχαί.

(Ἡ συνέχεια τῆς συνεντεύξεως εἰς τὸ προσεχές)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΝΔΟΞΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

[ΠΩΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΕΝΔΟΞΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΤΟΥΣ

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Πταίνουν οἱ Βούλγαροι. — Διατὶ ἠρνήθησαν τὴν ἀνακωχήν. — Αἱ προτάσεις καὶ ἡ εἰσοδος εἰς τὴν Κων(σταντιν)πολιν. — Τώρα τραβοῦν τὰ μαλλιά τους. — Εἰς τὴν Ἡπειρον τὰ πράγματα κάθε ἄλλο παρὰ καλὰ πηγαίνουν. — Δὲν ἔχω πλέον ἐχθρὸς ἀπέναντί μου. — Τὰ στρατεύματά μου ἀπώδησαν καὶ διεσκορπίσαν τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ ἐχθροῦ. — Ἔτσι θὰ μπορέσω ν' ἀναδιοργανώσω τὸν στρατόν. — Τὰ παιδιά μου καὶ ἡ οἰκογένειά μου θὰ ἔλθουν ἐδῶ τὰ Χριστούγεννα. — Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ τοὺς ἰδῶ. — Οἱ ἱστορίαι μετὰ τοὺς Βουλγάρους ἐμετριάσθησαν λιγάνι.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 20 Δεκεμβρίου 1912

Ἐχεις δικαίον νὰ μ' ἐρωτᾷς διατὶ δὲν ἐδιώξαμεν ὀριστικῶς τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ, ἀφοῦ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ τὸ πράξωμεν. Πταίνουν οἱ Βούλγαροι. Εὐδοῖαν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν ἐμπρὸς εἰς τὴν Τσατάλτζαν, ὅπου ὑφίσταντο φαίνεται τσομερὰς, ἀπωλείας καὶ ἡμαστίζοντο ἀπὸ τὴν χολέραν. Τέλος πάντων, εἶχαν χάσει τὴν ἡθικὴν ἐομὴν τῶν καὶ ἠρχίζαν νὰ ἐξαντλοῦνται. Οὕτως, ὅταν οἱ Τούρκοι ἐξήτησαν ἀνακωχήν, ἦσαν ἤδη εἰσιτοιμοὶ νὰ τὴν δεχθῶν, ὅπως ἐπίσης ἐδέχθησαν ὅλους τοὺς ὅρους τοῦ ἐξητηθέντος ἐχθροῦ, ἐξαίρεσι τοῦ ἀπενοδιασμοῦ τῶν πολιορκουμένων σημείων. (Σημ. Προκειται περὶ τῆς πολιορκίας τῆς Ἀδριανουπόλεως.) Ἀκριβῶς δὲ διὰ τοῦτο, ἠρνήθημεν ἡμεῖς τὴν ἀνακωχήν, προτείνοντες μάλιστα ὅς ἐκ περισσοῦ εἰς τοὺς Βουλγάρους νὰ τοὺς βοηθήσωμεν, ὅπως σοῦ ἔγραψα ἤδη.

Ἐδέχθησαν τὰς προτάσεις μας με καρυποφίαν καὶ ὅμως εἶχαμεν προσέδοι 30 χιλιάδας ἄνδρας ἡμεῖς καὶ 60 οἱ Σέρβοι. Ἄν αἱ μεραρχαὶ μας κατόρθωναν νὰ κεραιύσαν τὰ φρούρια τῶν Δορδανελίων, ὁ σιόλος μας θὰ εἰσῆρχετο εἰς τὰ Στενὰ καὶ θὰ κατέστρεφε τὸν τουρκικὸν στόλον, βομβαρδίζων δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν, θὰ ἐκτυποῦσαν ἐκ τῶν πλειοῶν τὸν τουρκικὸν στρατόν, οὕτω δὲ ἡ συνθηκολογίς του θὰ ἦτο ἀναπόσπαστος.

Ἀλλὰ τότε, φυνικά, θὰ κατέλαμβαν τὴν Κωνσταντινούπολιν τρεῖς σύμμαχοι στρατοὶ

καὶ ὁμοῦ θὰ εἰσῆρχοντο εἰς αὐτήν, πράγμα τὸ ὁλοῖον δὲν ἤρεσκεν εἰς τοὺς Βουλγάρους, παραπονουμένους διὰ ἐπολέμησαν ἄγωνα τραχύτερον ἀπὸ ἡμᾶς καὶ τονίζοντες ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσαν τόσο μεγάλην αἱματοχυσίαν! Πολὴν περιέργον, ἀλήθεια, αἶσθημα ἄνθρωπισμοῦ, προκειμένου δι' αὐτοὺς! Ἐδῶ τριπλοῦν ἔσφαξαν ἀντιπερασπιστοὺς Τούρκους γυρῶν ἐσφαξαν ἀντιπερασπιστοὺς Τούρκους χωρικοὺς με σκληρότητα πλὴν ὑπερβίνει τὴν θρηωδιαν τῶν Τούρκων. Οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μακεδονοῦνιοι εἶχαν τὴν ἀφέλειαν νὰ τοὺς ἀφῇσιν νὰ διαπραγματευθῶν τὴν ἀνακωχήν καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν. Μόνον ἡμεῖς ἠθέλησαμεν νὰ σταίλωμεν αἰδινὸν ἀντιπροσώπων.

Τώρα τραβοῦν τὰ μαλλιά τῶν ἀπὸ ἀπελπισίαν, ὅλλ' εἶναι ἀεὶ πλέον καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τοῦτο: Ἡμεῖς ἔχομεν καταλάβει σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν, μέρος τῆς Ἀλβανίας, τὴν Ἡπείρον, πολλὰς ἄλλας πόλεις καὶ τὴν Θεσσαλονικίαν. Οἱ Σέρβοι ἐπῆσαν ὅλην τὴν παλαιὰν Σερβίαν, τὸ Μοναстиρ, καὶ μέρος τῆς Ἀλβανίας, μέχρι Αυγουστιῶν, ἐπὶ τῆς Ἀδριανικῆς. Οἱ Βούλγαροι ἀπομένον χωρὶς κατένα ἀσπίδος, σὺν χερί οὐτὶ τὴν Ἀδριανούπολιν, τὴν ὁποίαν ἐξικολυνθοῦν ἀκόμη νὰ πολιορκήσιν.

Ἐπείθεσαν νὰ ἐπισχυθῶν οἱ Τούρκοι. Τώρα, ἐπιθυμούντες τὰ ἐμπεδοῦναι, θέλουν ὡς ἀμοιβὴν τὴν Θεσσαλονικίαν καὶ τὸ Μονασιρ μετὰ τὰ γυναικίαιδα αὐτῶν. Τὸ ὁποῖον θὰ ἐσῆμινεν δι' ἡμᾶς καὶ οἱ Σέρβοι ἐπολέμησαν καὶ ἔχρασαν τὸ αἷμα μας δι'

αυτούς! Θα ήτο πάρα πολύ. Έξηγήθηκα ἀσκατὰ σαφῶς. Σὲ βεβαίω δι' ὅλην αὐτὰ αἱ διαστάσεις καὶ αἱ σχέσεις μου με τοὺς Βουλγάρους γενικῶς με κουράζουν φυσικῶς καὶ ἡθικῶς πολὺ περισσότερο ἀπὸ αὐτὸν τοῦτον τὸν πόλεμον. Οὐδὲ κατ' αὐτὰς τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις ἡσθάνομην τὸν ἑαυτὸν μου τόσον κουρασμένον τὸ βράδυ ὅταν πέφτω νὰ κοιμηθῶ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 Δεκεμβρίου 1912

Ἡ συμπάθεια, με τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖς τὰ γεγονότα ποὺ ἐξελίσσονται ἐδῶ σ' ἔκαμε νὰ μαντεύσῃς πολλὰ πράγματα καὶ σοὺ εἶμαι εὐγνώμων. Ποῖος ξέυρει ἂν οἱ λόγοι ποὺ σοὺ ἐξέδεσα καὶ ποὺ, ὑποθέτω, ἐσταμάτησαν τὴν ὀρμητικότητά τῶν Βουλγάρων θὰ εἶναι οἱ μόνον καὶ οἱ ἀληθινὰ; Θὰ ἠμποροῦσαν νὰ διαπραγματευθῶν μυστικῶς με τὴν Τουρκίαν καὶ με κάποιον ἄλλην Δύναμιν. Ὁ Τσάρος τῶν Φερδινάνδος ἦτον ἐδῶ καὶ ξυγγεχθὲς τὸ βράδυ. Ἦλθε καὶ με ἐξελιπάρησε νὰ συνεχίσωμεν τὰς καλὰς μας σχέσεις, διότι μᾶς συμφέρει, εἰδικῶς διὰ τὸ μέλλον, νὰ μείνωμεν ἡνωμένοι. Τοῦ ἀπῆντησα, ὅτι συμμερίζομαι ἀπεριορίστως τὴν γνώμην του καὶ ἐζήτησα νὰ τοῦ ἐξηγήσω ὅτι τὸ λάθος δὲν εἶναι ἀπὸ μέρους μας. Με ἤκουε με πολλήν προσοχήν. Εἶναι πολὺ ἔμπνοος καὶ ἐκατάλαβε καλὰ τὰ αἰσθηματά μου. Δὲν εἶναι Βούλγαρος, ἀλλ' ὀφείλει νὰ κάμῃ τὸ ἐπάγγελμά του καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του.

Τέλος βλέπεις ὅτι ὅλα δὲν εἶναι καὶ τόσον ῥόδινα καὶ ποῖος ξέυρει ἂν ἡ εἰρήνη θὰ ὑπογραφῇ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους. Ἄν γίνῃ αὐτὸ θὰ μὴ πορῶ ἴσως ν' ἀπουσιάσω γιὰ κάμποσες μέρες. Ἀλλὰ δὲν ἐξαρτᾶται αὐτὸ ἀπὸ ἐμὲ. Ἡ ἄδεια διὰ τὴν ἀπουσίαν μου πρέπει νὰ περάσῃ ἀπὸ μακρὸν γραφειοκρατικὸν γύρον διὰ νὰ ἐγκριθῇ καὶ νὰ υπογραφῇ.

Χθὲς τὸ βράδυ ἐπλάγισα εἰς τὰς δεκάμισον, καὶ ἐκοιμήμην τὸν καλύτερον ὕπνον, ὅταν ἤλθαν καὶ μ' ἐξύπνησαν διὰ νὰ μοῦ ἀναγγείλουν ὅτι ὁ Πολιτικὸς Διοικητὴς μ' ἐζητοῦσεν εἰς τὸ τηλέφωνον. Ἐνας ὑπάλληλος ἦλθε καὶ μ' ἐπῆρε μ' ἓνα ἀμάξι καὶ μ' ἔβλεψε ἄματ' ἄματ' ὁ Τούρκος ποὺ δὲν ἔννοιωθε οὔτε μίαν λέξιν ἑλληνικὴν (κατοικῶ μισὴ ὥρα μακρὰν ἀπὸ τὸ Γραφεῖον καὶ ὁ ὑπάλληλος δὲν ἐσκέφθη νὰ πάρῃ αὐτοκίνητον). Φαντάζεσαι πῶς τὸν ἐμεταχειρίστικα! Καὶ ὅλος ὁ καιρὸς ἔχθη, διὰ νὰ ξυπνήσω τὸν Ἀρχηγόν

τοῦ Ἐπιτελείου καὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ τηλέφωνον, ὅπου μ' ἐκράτησαν ἕως τὰς τρεῖς τὸ πρωῒ.

Εἰς τὴν Ἠπειρον τὰ πράγματα κάθε ἄλλο παρὰ καλὰ πηγαίνουν καὶ ἀφορμὴ εἶναι ἡ ἀδράνεια τῆς Διοικήσεως. Ἦθελαν νὰ μοῦ ζητήσουν νὰ στείλω ἐνισχύσεις καὶ νὰ τοὺς ἐκθέσω τὰς γνώμας μου. Θὰ τοὺς στείλω δύο μεραρχίας. Μ' ἐκείνην ποὺ τοὺς ἐστελεῖ ἤδη κάνουν τρεῖς. Δύο μῆνας τώρα εἶναι ἐκεῖ, χωρὶς νὰ κάνουν τίποτε καὶ τώρα ποὺ οἱ Τούρκοι ἐνισχύθησαν, ἐσκέφθησαν νὰ ἐπιτεθῶν. Τὰ στρατεύματα ἐχρησιμοποίησαν κακῶς, ὁ στατηγὸς τάχῃ μπλέξει καὶ θέλουν τώρα ἐμεὶ νὰ ὑπάγω νὰ τὰ ξεμπλέξω με κίνδυνον νὰ πάρω στοὺς ὤμους τὰς εὐθύνas τῶν σφαλμάτων τῶν. Μὴ σοὺ περάσῃ ἡ σκέψις ὅτι δὲν αἰσθάνομαι τὸ πατριωτικὸν μου καθήκον, ἀλλὰ σὺν νὰ μοῦ ζητοῦν κάπως πολλά. Καὶ ὕστερα, ἂν μ' ἀπομακρύνουν ἀπ' ἐδῶ, ποῖος θὰ κρατήσῃ τοὺς Βουλγάρους, τοὺς ὁποίους ὅλοι φοβοῦνται; Ἀσφαλῶς θὰ κυριαρχήσουν.

Νὰ ὅμως ποὺ ἤρχισα πάλιν νὰ σοὺ διηγοῦμαι τὰς μικροστενοχωρίας μου! Δὲν σὲ κουράζει τὸ κυνήγι με τὸ ἄλογο; Ξεύρω πόσον εὐχολον εἶναι νὰ χαθῇ κανεὶς ἀνάμεσα σ' ἐκεῖνα τὰ γαλλικὰ δάση. Καὶ ἡ γοαία Δουκίσσα D' Uzès, τί τύπος ποὺ εἶναι με τὴν ἐνδυμασίαν της, με τὸ τρίχωρόν της, με τὸ μαχαίρι της καὶ τὴν στοιγγιλή φωνή της, ποὺ παραπονεῖται δι' ὅλους καὶ δι' ὅλα! Μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ τελικὴ σκηνὴ τοῦ κυνηγίου, ὅταν σφάζουν τὸ θήραμα εἶναι ἀηδής!

Δὲν καταλαμβάνω πῶς πορῶ νὰ διασκεδάξῃς με τὸ πόκερ, ποὺ εἶναι παιγνίδι ἡλίθιον. Προτιμῶ περισσότερο τὸ «μπρίτζ» ἀλλὰ δὲν ἐπαιζα πλέον ἀπὸ τὴν τελευταίαν φορὰν ποὺ ἦσαν εἰς τὸ Τατόι. Ἀλλωστε ἔχασα ἐντελῶς τὴν συνήθειαν νὰ ξαγρυπνῶ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἐκοιμώμην στὰς ἑννέα, τὸ ἀργότερον στὰς δέκα τὸ βράδυ. Εἰς ἀντιστάθμισμα ὅμως σηκώνομαι πολὺ ἔνωρίς τὸ πρωῒ.

Θὰ ἠμποροῦσα νὰ σοὺ διηγηθῶ πολλὰς ἱστορίας χαριτωμένες γιὰ τοὺς Ἑβραίους τῆς Θεσσαλονίκης. Εἶναι σχεδὸν ὀγδοῇδετα χιλιάδες. Ἐνας κύριος Β. μέγας Ἑβραῖος τῶν Παρισίων, θὰ φθάσῃ μίαν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἐδῶ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ παράπονα τῶν Ἑβραίων ποὺ λέγουν ὅτι τοὺς ἐκακομεταχειρίστικαμεν, πράγμα ἀπολύτως ψευδές, καὶ πιστεύω ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ μεταπείσῃ τοὺς ὁμοθρήσκους τοῦ ἐν Εὐρώπῃ.

Ἡ γνώμη τῶν Ἑβραίων ἔχει τὴν σημασίαν της δι' ἡμᾶς, ὅπως καὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Πόσον ἔχεις δίκαιον εἰς ὅσα μοῦ λέγεις διὰ τὸν «Κήρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης». Εἶναι μία ἐφημερίδα τιμιά, ποὺ ἔχει τὸν ἀνταποκριτὴν της ἐδῶ εἰς ἓνα πολεμικόν μας καὶ γράφει ἀρθευ θαυμασία. Μετὰ τὸν πόλεμον θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν εὐχαριστήσω δι' ὅσα ἔκαμε δι' ἡμᾶς.

Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ σοὺ ἀναγγέλλω ὅτι ἀπὸ χθὲς δὲν ἔχω πλέον ἐχθρούς ἀπέναντί μου. Τὰ στρατεύματά μου ἀπώθησαν καὶ διεσκόρπισαν τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ, ποὺ εὐρίσκοντο ἀκόμη εἰς μίαν πόλιν στὰ ἀλβανικὰ σύνορα, ποὺ ὀνομάζεται Κορυτσά. Ἐτσι θὰ ἠμπορέσω νὰ ἀναδιοργανώσω τὸν στρατόν μου διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Ἐκεῖνο ποὺ μοῦ λείπει εἶναι οἱ ἀξιωματικοί. Ἐχάσαμεν τούτους καὶ ἐπὶ πλέον 15 χιλιάδας ἀνδρας ἐν τῷ συνόλῳ. Πράγμα πολὺ διὰ μίαν μικρὰν χώραν, ὅπως ἡ ἰδική μας. Ἐχομεν συλλάβει 45.000 αἰχμαλώτους ἐκκυράσαμε τρεῖς σημαίας, 100 πυροβόλα καὶ 75.000 ὅπλα.

Τώρα ἔλαβα μίαν ἐπιστολήν σου τῆς 14ης. Εἶχα νὰ λάβω ἀπὸ ὀκτὼ ἡμερῶν. Τὸ ταχυδρομεῖον εἶνε ἀκατάστατον. Ἀπὸ ἐδῶ θὰ ἐφθανε κανεὶς εἰς τὴν Βιέννην εἰς 36 ὥρας ἂν οἱ Σέρβοι δὲν ἔφεραν δυσκολίας, κατὰ τὸν τρόπον ποὺ διεκόπη ἡ συγκοινωνία τῶν κατ' εὐθείαν τραίνων. Ἐτσι ἡ ἀλληλογραφία πηγαίνει διὰ θαλάσσης, πράγμα δύσκολον διότι ἡ Ἑλλάς ἠναγκάσθη νὰ ἐπιτάξῃ τὸν ἐμπορικὸν της στόλον. Θὰ κάμω ὅμως ὅ,τι πορῶ διὰ νὰ κανονίσω τὰ πράγματα. Ἄν αἱ ἐφημερίδες ὁμιλοῦν ὀλιγώτερον περὶ ἡμῶν εἶνε διότι δὲν ἔχουν πλέον μεγάλα πράγματα νὰ εἰποῦν.

Οἱ Σύμμαχοι ἔχουν ἀναχωρήν, ἐγὼ εἶχα τελευταῖως μερικὰς μικροσυγκρούσεις αἱ ὁποῖαι ἔπαυσαν πλέον τελείως καὶ τὰ Ἰωάννινα δὲν τὰς ἐνδιαφέρουν. Εἶνε ἄλλο θέατρον πολέμου ἐκεῖ, διοικούμενον ἀπὸ ἓνα στρατηγόν, ποὺ δὲν διατελεῖ ὑπὸ τὰς διατάγας μου. Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ὁ μέραρχος Καλλάρης εἰς μίαν μάχην εἶδε φανερόμενον τὸ παιδί του ἐπὶ παρουσίᾳ του.

Τοὺς ἐστελεῖ ἐνισχύσεις 25000 ἀνδρῶν αἰετικοῦ καὶ 60 πυροβόλων. Ἐλπίζω ὅτι θὰ εἶνε ἀρκετὰ, διότι δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐξασθενίσω τὰς δυνάμεις μου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν θὰ κινήθῃ πλέον. Μόνον εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ Τούρκοι φανοῦν εἰς τὸ Λονδίνον, πολὺ ἀδιάλλακτοι, τότε θὰ ξαναρχί-

σωμεν καὶ οἱ Βούλγαροι δ' ἀναγκασθῶν νὰ ζητήσουν τὴν βοήθειάν μας.

Τὰ παιδιὰ μου καὶ ὅλη ἡ οἰκογένειά μου θὰ ἔλθουν ἐδῶ διὰ τὰ Χριστούγεννα. Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ τοὺς ξαναἰδῶ ἀλλὰ πόσον εἶνε διαφορετικὲς αὐτὲς αἱ ἡμέρες τῶν ἐορτῶν, ὅταν τῆς περάσῃ κανεὶς στὸ σπῆτι του!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2 Ἰανουαρίου 1913

Σοὺ στέλλω τὰς καλύτερας μου εὐχὰς διὰ τὸ νέον ἔτος.

Εἶναι ἀπίστευτον πόσον οἱ Σέρβοι εἶναι ἀδιόρθωτοι, διότι εἶναι λάθος τὸν ὅτι τὰ ταχυδρομεῖον λειτουργεῖ τόσον κακῶς. Ἐνας Ἕλλην διπλωμάτην ποὺ ἦλθεν ἐδῶ διὰ ξηρᾶς, λέγει ὅτι ἐχρεώσθη τέσσαρας ἡμέρας διὰ νὰ ἔλθῃ ἐκ Βελιγραδίου εἰς Θεσσαλονίκην, ἀπόστασιν συνήθως διανυομένην ἐντὸς δέκα ὥρων. Ὅσον γερωῦ, τόσον πείθομαι ὅτι ὁ μόνος πολιτισμένος λαὸς τῆς Βαλκανικῆς εἶμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες. Ἀναδιοργανώσαμεν τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμήν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὰ κατεχόμενα ἐδάφη καὶ δὲν ἐξασκοῦμεν παρὰ ἐλαφρὸν κρατικὸν ἐλεγχον. Οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἀπεναντίας, ἀπέλυσαν ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐταιρίας καὶ ζητοῦν νὰ ἐκμεταλλευθῶν τὰς γραμμὰς με στρατιωτικὰς, πράγμα ποὺ κάμνει τὴν συγκοινωνίαν ἐλαττωματικὴν. Οἱ δι-αμαρτυροῦνται καὶ φωνασκοῦν τρομερὰ, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ τῶν ἐμπόρων. Ἡ Ἐταιρία εἶναι ἔξῃ διενθυομένη ἀπὸ ἓνα Γάλλον ποὺ μοῦ ἔγραψε προχθὲς εὐχαριστῶν δι' ὅ,τι ἔκαμα δι' αὐτοῦς. Ἡ γνώμη ἐνὸς Γάλλου εἶναι πολὺ, δὲν εἶναι ἀλήθεια;

Ἡ ἱστορία με τοὺς Βουλγάρους ἐμετριάσθησαν λιγάκι, ἀλλ' ἐξακολουθοῦν πάντοτε. Πιστεύω ὅτι ἐπείσθησαν διὰ τὰς διαθέσεις μου νὰ μὴ τοὺς ἀφήσω νὰ με πάσων ἀπὸ κάτω. Ἄλλως τε δὲν μένουν πορὰ δύο τάγματα Βουλγαρικά, ἀλλ' εἶναι ἐνοχλητικὸν ὅτι οἱ Σέρβοι φαίνονται θέλοντες νὰ μιμηθῶν τὰ παραδείγματα τῶν Βουλγάρων εἰς τὰ σύνορά μας. Προχθὲς διώρισαν ἓνα πολιτικὸν ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν Φλώριναν, πόλιν ποὺ κατελάβαμεν ἡμεῖς πρὸ αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐπέρασα δεκαπέντε ἡμέρας. Ὁ ἰδικὸς μας πολιτικὸς διοικητὴς τὸν ἔδιωξε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗΝ

ΤΗΣ Α. Ε. Β. Ε.

Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

3 - ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ - 3

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

*ὅλα τὰ εἶδη τοῦ χαρτον
εἰς ὅλας τὰς διαστάσεις,
εἰς ὅλα τὰ πάχη,
εἰς ὅλα τὰ χρώματα,
εἰς ὅλας τὰς ποιότητες καὶ
εἰς τὰς καλλιτέρας τιμὰς.*

ΧΑΡΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ, ΓΡΑΦΗΣ, ΠΑΡΣΕΜΙΝΕ
ΙΛΛΟΥΣΤΡΑΣΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ, ΕΞΩ-
ΦΥΛΛΩΝ, ΜΠΡΙΣΤΟΛ, ΒΕΛΟΥΤΕ, ΠΕΡΙΤΥΛΙΞΕΩΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΑΜΕΣΟΣ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

ο]ο του ανωτέρω επί τη βάσει των νομίμων ορίων προϋπολογισθέντος.

Συμφώνως προς τους τελευταίους του-
τους υπολογισμούς τα πληρωθέντα έξοδα δι-
οικήσεως του συνόλου των Κοινοτήτων δια-
τὸ οἶκον. ἔτος 1923-1924 δὲν θὰ ὑπερέβη-
σαν τὰ 21 ο]ο των εισπράξεων ἐξ οὗ ποσο-

στοῦ τὸ 2,2 ο]ο ἀποτελοῦσι τὰ έξοδα βεβαι-
ώσεως, εισπράξεως καὶ διαχειρίσεως.

Αἱ εἰρημένοι 1971 Κοινότητες κατανέμου-
νται εἰς τὰς ἐξῆς διακρίσεις ἀπὸ ἀπόψεως εἰς-
πράξεων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐξόδων διοικήσεως
(πλὴν τῶν ἐξόδων βεβαιώσεως κλπ.) ἀφ' ἑ-
τέρου.

Ἀριθμὸς Κοινοτήτων αἵτινες ἐπραγματοποίησαν :

Εἰσπράξεις	Ἔξοδα διοικήσεως	
	Σύνολ. Κοινот.	Ἀναλ. ο]οο
Μέχρι 1.000 δραχ.	420	213
1.001 - 2.000 >	417	212
2.001 - 4.000 >	401	203
4.001 - 8.000 >	295	150
8.001 - 15.000 >	275	139
15.001 - 40.000 >	163	83
ἄνω τῶν 40.000 >		
Ἀθροίσματα	1971	1000
	1971	1000

Κατὰ τμήματα δὲ τῆς χώρας αἱ αὐταὶ
1971 Κοινότητες παρουσιάζουσι τὰς ἐξῆς
διαφορὰς, σημειούμενου καὶ ἐνταῦθα ὅτι τὰ

ἔξοδα βεβαιώσεως καὶ εισπράξεως δὲν συνυ-
πολογίζονται εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως.

Τῆς Κοινότητος κατὰ μέσον ὅρον :

	Εἰσπράξεις	Ἔξοδα διοικήσεως	Ἔξοδα βεβαιώσ. καὶ εισπράξεως	Ἀναλογ. τῶν ἐξόδων διοικ. ἐπὶ τῶν εισπράξεων ο]ο
	Δρ.	Δρ.	Δρ.	
Θράκη	199.125	13.984	901	7
Ἀνατ. Μακεδονία	127.965	17.778	1418	13.9
Νῆσοι Αἰγαίου	21.718	2.858	497	13.2
Λοιπὴ Μακεδονία	16.841	3.605	404	21.4
Στερεὰ Ἑλλάς καὶ Εὐβοία	13.710	2.399	359	17.5
Θεσσαλία καὶ Ἄρτα	12.445	2.542	347	20.4
Ἑπτάνησος	9.895	2.787	282	28.2
Πελοπόννησος	9.277	2.252	271	24.3
Ἡπειρος	6.635	921	230	13.9
Κυκλάδες	6.433	2.286	323	35.5

Ἐκ τῶν ὑπολοίπων 2.019 Κοινοτή-
των φαίνεται ὅτι ἀνὰ πρῶτον ἢ αὐξήσις τοῦ
ποσοστοῦ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐξόδων διοική-
σεως ἐπὶ τῶν ἐσόδων ὡς πρὸς τὴν Θράκην,
Ἀνατ. Μακεδονίαν καὶ τὰς νήσους τοῦ Αἰ-
γαίου, ἢ μείωσις δ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰς Κυ-
κλάδας. Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὴν Ἡπειρον
σημειοῦται, ὅτι τὸ σχετικὸς μικρὸν δι' αὐ-
τὴν ποσοστὸν ὀφείλεται εἰς τὴν ἑλλειπὴν ἐπὶ
κατὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1923-24 ὁργάνωσιν
τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ Κοινοτήτων.

Ἐπανερχόμενοι ἡδη εἰς τὰς Κοινότητας
τῶν δύο πρώτων κατηγοριῶν (ἔσοδα μέχρι
δραχ. 4.000) σημειοῦμεν, ὅτι ἐκ τῶν ἐξέτα-
σθέντων δελτίων προέκυψεν, ὅτι διὰ μὲν τὰς
420 Κοινοτήτας τῆς πρώτης κατηγορίας (ἔ-
σοδα μέχρι δραχ. 2.000 ἐπληρώθησαν ἔσοδα
διοικήσεως ἐκ δρ. 348.686, ἐξ ὧν δρ. 30.778
ἔσοδα βεβαιώσεως, εισπράξεως καὶ διαχειρί-
σεως ὑῶν ἐξόδων των, ἥτοι κατὰ μέσον ὅρον
δραχ. 830 δι' ἑκάστην Κοινότητα, ἐξ ὧν δρ.
73 ἔσοδα βεβαιώσεως κλπ., διὰ δὲ τὰς 417

Κοινοτήτας τῆς δευτέρας κατηγορίας (ἔσοδα
2.001-4.000 δραχ.) ἐπληρώθησαν ἔσοδα διοι-
κήσεως ἐκ δρ. 644.662, ἐξ ὧν δραχ. 59.420 ἔ-
σοδα βεβαιώσεως κλπ., ἥτοι κατὰ μέσον ὅ-
ρον δρ. 1546 δι' ἑκάστην Κοινότητα, ἐξ ὧν
δρ. 143 δι' ἔσοδα βεβαιώσεως κλπ. Συγκρι-
νομένων τῶν μέσων τούτων ὅρων πρὸς
τὸν γενικὸν μέσον ὅρον τῶν ἐσόδων
τῶν Κοινοτήτων τῶν ἐν λόγῳ κατηγο-
ριῶν (δρ. 1.097 τῆς πρώτης καὶ δραχ. 2.902
τῆς δευτέρας, ἀνεὺ τῶν χρηματικῶν ὑπολοί-
πων) παρατηρεῖται, ὅτι τὰ ἔσοδα διοικήσεως
ἐκάλυψαν ἐκ τῶν εισπράξεων τῶν Κοινοτή-
των τῆς μὲν πρώτης κατηγορίας τὰ 76 ἑκα-
τοστά (οὗτινος ποσοστοῦ θεωροῦμεν λίαν
πιθανὴν τὴν μείωσιν ἐν τῷ συνόλῳ τῶν
Κοινοτήτων τῆς κατηγορίας ταύτης), τῆς δὲ
δευτέρας τὰ 53 ἑκατοστά. Ἐξ ἄλλου παρα-
τηρήθη ὅτι τὸ κατὰ Κοινότητα χρηματικὸν
ὑπόλοιπον τῆς χρήσεως 1923-1924 ἦτο κατὰ
μέσον ὅρον διὰ μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν 600
δρ., διὰ δὲ τὴν δευτέραν 2.000 δρ. περίπου.
Ἐντεῦθεν δύναται νὰ συναχθῇ, ὅτι λίαν
πιθανὸν μὲν διὰ πολλὰς τῶν Κοινοτήτων τοῦ-
των νὰ παρέμειναν ὑποχρεώσεις δι' ἔσοδα
διοικήσεως μὴ ἐξοφληθεῖσαι, πάντως ὅμως
αἱ πλείσται ἐκ τῶν ἐν λόγῳ Κοινοτήτων ἀν-
τεπεξῆλθον εἰς τὰ ἔσοδα διοικήσεως τῶν δι'
αὐτοπεριορισμοῦ περὶ τὸν προσδιορισμὸν
αὐτῶν ἐντὸς ὁρίων οὐχὶ μόνον ἐπιτρεπομέ-
νων ὑπὸ τοῦ νόμου ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶς
δυνατῶν δι' αὐτάς. Παρὰ ταῦτα, λαμβανο-

μένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν γένει οἰκονομικῶν
συνθηκῶν τῆς χώρας κατὰ τὸ ἔτος 1923-24
ἀπομένει ἐμφανὴς ἡ σοβαρότης τῆς δυσχε-
ρείας, πρὸς τῆς ὁποίας ἐδρῆθησαν ἐπὶ τοῦ
προκαίμενου αἱ Κοινότητες αὐταί, οἱ ἐπί-
σης θὰ παρατηρεῖτο καὶ εἰς τὰς Κοινότητας,
αἵτινες ἐπραγματοποίησαν εισπράξεις δραχ.
4.001-15.000 ὡς καὶ εἰς τὰς πλείστας ἐκ
τῶν πρωτευουσῶν ἐπαρχιῶν, λαμβανομένων
ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαραιτήτων
κοινοτικῶν δαπανῶν. Ἀλλὰ δέον νὰ σημει-
ωθῇ, ὅτι, κατὰ κανόνα, ὁ ἀντίκτυπος ἐκ
τῆς δυσχερείας ταύτης καθίσταται αἰσθητὸς
μᾶλλον εἰς τὴν διὰ τῶν Κοινοτήτων διεξα-
γομένην κρατικὴν διοίκησιν ἢ εἰς τὸν οἰκο-
νομικὸν ὁργανισμὸν τῆς Κοινοτήτος διότι
οὗτος καὶ ὀλιγοτέρας ἀπασχολήσεως τῶν
καθαρῶς κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ ὁργάνων
ἔχει ἀνάγκην, ὅπως διοικητῇ, καὶ κατ' οὐ-
σίαν ἐδράζεται ἐπὶ βάσεων πολὺ ἐνδυνάτω-
ν ἐκείνων, ὡς παρέχει ἡ κατάστασις τοῦ κοι-
νοτικοῦ ταμείου, ὡς θέλει περαιτέρω παρα-
τηρηθῇ προκαίμενου περὶ τῶν κοινοτικῶν
ἔργων.

Ἐν συμπεράσματι δύναται νὰ λεγθῇ, ὅτι
τὰ ἔσοδα διοικήσεως τῶν Κοινοτήτων, βα-
ρύντατα ἤδη διὰ τὰ πλείστα τῶν κοινοτικῶν
ταμείων, εἶναι ἀνάξια λόγου ἐν συγκρίσει
πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων παρεχομένας
ὑπηρεσίας εἰς τὴν Χώραν καὶ τὸ Κράτος καὶ
τὰς οἰκονομικὰς τῶν τελευταίων τούτων πα-
ραγόντων δυνάμεις.

Σύνδεσμοι Κοινοτήτων

Οἱ κατὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1923-24 ἀναγνωρισμένοι Σύνδεσμοι Κοινοτήτων ἐπραγματο-
ποίησαν κατὰ τὴν ἀντίστοιχον χρήσιν τὰς ἐπομένους εισπράξεις καὶ δαπάνας :

Ὄνομασία Συνδέσμων Κοινοτήτων	Ἔσοδα			Ἔξοδα 1923-1924	
	Χρηματικὸν ὑπόλοιπον 1922-1923	Εἰσπράξεις 1923-1924	Σύνολον	Δραχ.	Δραχ.
	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
Ἀνακτορίων Βογατῆδος Πηλίου Σικυνῶνος-Μουλκίου	32.182	10.549	42.681	—	42.681
	98.844	12.000	110.844	4.470	106.374
	—	—	—	—	—
Σύνολον	130.976	22.549	153.525	4.470	149.055

ΑΥΤΗ ΕΙΝΕ Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ραγδαία και κεραυνοβόλος επήλθεν η δι-
άλυσις της δήθεν Συνελεύσεως. Η Έλλη-
νική Κυβέρνησις εξαρθρούσα εις την όρθη
εκτίμησιν της εν τη Χώρα πραγματικότητος
διέλυσε σώμα νόθον, σώμα ουδέν αντιπρο-
σωπεύον εις την συνείδησιν του λαού και
διεκλήρουσεν ότι δια της διανεργείας Έλευθέ-
ρων και άνοθεύτων εκλογών ή χώρα θα επα-
νέλθη εις την πολιτικήν όμαλότητα. Εις τας
στιγμάς δ' αὐτάς της τραγικής κρίσιμότη-
τος δια τὸ μέλλον της Χώρας αἱ προθέσεις
και αἱ προσπάθειαι της Κυβερνήσεως θα
παραινέωσιν αληθῶς ωραῖαι ἀναλαμπαι φω-
τειναι ἐξάρσεις εις τὸ σκοτεινὸν και θυσελ-
λῶδες στερέωμα της Ἑλλάδος.

Ο Έλληνικός λαός υφίσταμενος ἀπὸ μα-
κροῦ χρόνου τὰς συνεπειὰς τοῦ ἀγρίου δι-
χασμοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Βενιζελισμὸς ἐδημι-
ούργησεν εις τὰ σπλάγχνα του διὰ της
Καθεστωτικῆς πάλης δὲν δύναται νὰ διατελῇ
διαρκῶς ὑπὸ τὸ πέλμα της τυραννικῆς φα-
τρίας και δὲν ἀνέχεται πλέον μίαν οἰκτρὰν
μειονοψηφίαν ἄρχουσαν αὐθαριέτως, ὅσον
και καταδυναστευτικῶς. Ο Έλληνικός λαός
διετύπωσε ἀδιάσειστον και ἐπιβλητικὴν τὴν
θέλησιν του: Μόνον ἐκλογὴ ἐλευθέρη και ἄ-
νόθευτος θα τερατίσῃ μίαν πολιτικὴν
και πολιτικὴν ἐκκρεμότητα. Πᾶσα παρέλκυσις
ἀποτελεῖ ἐγκλημα κατὰ της πατρίδος.

Τὸ κύμα της λαϊκῆς ὁρμῆς, ὁρμῆς ὀριμό-
τητος συνειδήσεως και ζωτικότητος δυνά-
μεως θα χυθῇ μετ' ὀλίγον και θα σαρώσῃ
ὅλα ἐκεῖνα τὰ συστήματα και τὰς μεθόδους
με τὰς ὁποίας ὁ Βενιζελισμὸς κατέλυσε ὅλας
τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας, ἐδέσμευσε τὴν Ἑλλη-
νικὴν σκέψιν και ἐφίμωσε τὸ στόμα τοῦ τύ-

Εκ τῶν ἀνωτέρω Συνδέσμων ὁ τῶν Κοι-
νοτήτων Πηλίου θεωρεῖται οὐσιαστικῶς μὴ
υφίσταμενος ἀπὸ ἐτῶν. Γενικῶς οὐδεμία ἄ-
ξία λόγου κίνησις παρετηρήθη περὶ τοὺς
τοιούτους ὁργανισμοὺς της τοπικῆς αὐτοδι-
οικήσεως, κατ' ἀντίθεσιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς
τὴν συνεχὴ προσπάθειαν τῶν διαφόρων εις
Κοινότητα ὑπαγομένων συνοικισμῶν, ὅπως
ἀποτελέσωσιν αὐτοτελεῖς Κοινότητες, ἀφ' ἑ-
τέρου δὲ πρὸς τὴν καθόλου κίνησιν τῶν τε-
λευταίων τούτων.

Δ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

(Ακολουθεῖ)

που και μετῆλθε κάθε τρομακτικὴν μέθοδον
διὰ νὰ σταθῇ εις τὴν Ἀρχὴν, ἐπὶ της ὁ-
ποίας τὸν ἀνεβίβασαν ξέναι χεῖρες.

Καλεῖται μετ' ὀλίγον ὁ ἑλληνικὸς λαός
πρὸ τῶν καλῶν, ἵνα ἀποφασίσῃ ὡς λαὸς ἑ-
λεύθερος περὶ της ἑαυτοῦ τύχης και της τύ-
χης της Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Καὶ τὰ ἀπο-
τελέσματα τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν εἶνε ἀπὸ
τοῦδε γνωστὰ εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι
διατηροῦσιν τὴν ἐπαφὴν τῶν μετὰ τοῦ δημο-
σίου αἰσθημάτων.

Ο Έλληνικός λαός γνωρίζει ὅλα τὰ γεγο-
νότα ὅσα ἔλαβον χώραν ἀπὸ τοῦ 1914 μέ-
χρι σήμερον και δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ
ὅτι ὁ Βενιζελισμὸς ὑπῆρξεν πάντοτε ἔνοχος,
πάντοτε ἀσεβὴς πρὸς τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας
και τὴν λαϊκὴν Κυριαρχίαν. Ἐδημιούργησε
τὴν καθεστωτικὴν πάλην εις τὴν ὁποίαν ὁ-
φείλει τὴν ὑπόστασιν του και τὴν δικαιολο-
γίαν της ὑπάρξεώς του, και ἡ ὁποία εἶνε αἴ-
τία τῶν τόσων δοκιμασιῶν και συμφορῶν
της χώρας. Ὑπὸ τὴν ἀγρωτέραν πείσιν
του ἀνετραπήσαν τὰ πάντα. Ἡ ἔννοια τοῦ
Κράτους κατελύθη και ἐξέλιπεν ἡ ἐντύπωσις
τοῦ μονίμου, τοῦ ἀναλλοιώτου και ἀπαραβί-
αστου, τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος δέον νὰ ἐμ-
πνεῖ εις πάντας. Ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις πα-
ρέλυσε τελείως. Ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐξέ-
λιπεν. Ἡ αἰσχροκέρδεια ἐπέβαλε τὴν θέλη-
σιν της. Ἡ Βενιζελικὴ ἀπληστία ἔφερε τὴν
στέρησιν, ἥτις διεσάλυνσε βαθύτατα τὴν ἡ-
θικὴν ὑπόστασιν και ἐκλόνησε τὴν ψυχικὴν
ισορροπίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ θαυμα-
σταὶ της Βενιζελικῆς ἰδεολογίας!! ἀστραπι-
αίως ἐδημιούργησαν περιουσίας και ἀπὸ της
ἐσχάτης κοινωνικῆς και οἰκονομικῆς θέσεως
ἀνεπήδησαν εις τὴν κοινωνικὴν και οἰκονο-
μικὴν περιωπὴν. Βαρυτέρα φορολογία στη-
ριχθεῖσα εις πρωτοφανῇ δημοσιονομικὰ δόγ-
ματα, πλήττει τρομακτικῶς τὰς λαϊκὰς
τάξεις. Σπατάλη ἀνευ συναισθήσεως της ἐκ-
τάσεώς της και λαφυραγωγία τῶν ὀλίγων
προμελετημένη ἀποτελοῦσι τὸν κυριαρχοῦν-
τα χαρακτήρα της δημοσίας διαχειρίσεως.

Ο Έλληνικός λαός καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ
χρονικὸν διάστημα εἶδε ὀρθομένην τὴν βε-
νιζελικὴν παραφροσύνην. Ἀντιμετώπισεν
ὅλας τὰς ἀνελευθέρους και ἀπολυταρχικὰς
συνηθείας του. Ἡ εἰκὼν τοῦ τρόμου και
της φρίκης τὴν ὁλίαν ἡσθάνθη ἐκ τῶν σπα-
ραξικαρδίων ἐκτελέσεων τῶν πολιτικῶν, αἱ-

τινες βαθύτατα ἐπληξαν τὰ στέρνα της Ἑλ-
ληνικῆς Πατρίδος παραμένει εἰσέτι ζωηρὰ
εἰς τὴν μνήμην του.

Μετ' ὅσα διέπραξεν ὁ Βενιζελισμὸς ἀπο-
τελεῖ δημόσιον κίνδυνον. Ἡ ὑπουργὸς και
ἀμφίβολος τακτικὴ του, μὴ φεισθέντος οὔτε
αὐτῶν τῶν στοιχειωδεστάτων δικαιωμάτων
τοῦ ἀνθρώπου, εἶνε πολὺ γνωστὴ πλέον και
εἰς τὸν ἔσχατον τῶν Ἑλλήνων ἐκλογέων.
Καὶ δὲν ὑπάρχει Ἑλλήν παρακολουθῶν ἔσ-
τω και μακρόθεν τὴν δρασίμ του μὴ πεπει-
σμένος ὅτι ἐπιβουλευεται τὴν λαϊκὴν Κυρι-
αρχίαν ὅτι ἀπειλεῖ τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας,
ὅτι εἶνε ὁ μόνος κίνδυνος διὰ τὴν ἐσωτερι-
κὴν τάξιν και γαλήνην της Χώρας. Δὲν ἐσε-
βάσθη οὔτε τοὺς πολιτικοὺς νόμους, οὔτε
τοὺς κοινωνικοὺς, οὔτε τοὺς ἠθικοὺς, οὔτε
και αὐτὸν τὸν ποινικὸν νόμον. Ἡ ἱστορία
του ἀποτελεῖ ὕβριν διὰ τὴν Ἑλλάδα και ἡ
ὑπαρξὶς του τὸν μεγαλειότερον τῶν κινδύνων.
Διὰ τὰ ἐπέλθῃ ἡ ὁμαλότης και ἡ γαλήνη εἰς
τὴν χώραν δέον νὰ συντεριβῇ ἀμετακλήτως

ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ ὡς Κόμμα και
ὡς σύστημα νὰ ἐκρίζωθῃ και νὰ ἐκλείψῃ,
διότι ἡ Ἑλλὰς ἔχει πράγματι ἀνάγκην μα-
κρᾶς ἡσυχίας και γαλήνης. Ο Έλληνικός
λαὸς πρέπει νὰ δείξῃ εἰς τὸν Κόσμον ὁλό-
κληρον ὅτι καιρὸς εἶνε νὰ θρυμματισθῇ και
τὸ τελευταῖον λείψανον τοῦ πολιτικοῦ ψεύ-
δους και ἐπὶ τῶν ἐρειπίων του νὰ ἀνεγερθῇ
ἀρραγὲς τὸ οἰκοδόμημα της λαϊκῆς Κυριαρ-
χίας και της ἀληθινῆς ἠθικῆς πολιτικῆς.

Ἀς ἐνθυμηθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πόσα δά-
κρυα, πόσους πόνους και πόσα πένθη ὀφεί-
λει εἰς τὸν Βενιζελισμὸν και ἃς ἀντλήσῃ ἐκ
τοῦ πόνου του τὴν δύναμιν ἵνα τὸ καθήκον
του ἐκτελέσῃ ἀπέναντι τῶν ἐλευθεριῶν του
και τοῦ μέλλοντος της Χώρας. Αὐτὴ εἶνε ἡ
ἐννοια, αὐτὸς ὁ χαρακτήρ, αὐτὸς ὁ ἄμεσος
και μοναδικὸς σκοπὸς τῶν ἐπικειμένων ἐ-
κλογῶν.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ Κ. ΚΩΝΣΤΑΣ

Τίως πληρεξούσιος Σάμου

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ

ΠΑΛΑΙΑΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

Α'.

Ἀφ' οὗ χρόνου διὰ της ἀπανθρώπου
προάξεως της αὐτοκληθείσης ἐπαναστάσεως
τὸ ἡμέτερον στρατόπεδον ἐστερήθη τῶν κοι-
νοβουλευτικῶν αὐτοῦ ἀρχηγῶν, πολλὰ ὥς
διετυπώθη ἡ ἀνάγκη της πολιτικῆς ἡμῶν ἀ-
νασυντάξεως, πρὸς ἣν πᾶς ἀληθὺς ἀγαπῶν
τὴν Πατρίδα ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ συντελέσῃ
τὸ κατὰ δύναμιν.

Ἡ βαθεῖα συνείδησις τοῦ καθήκοντος
τούτου ἡγάγεν ἡμᾶς νὰ χαράξωμεν τὰς ὁλί-
γας ταύτας γραμμὰς, ἃς εὐγενῶς φιλοξενεῖ ἡ
ἐγκοίτης Νέα Ἐποχή.

Ἡ πολιτικὴ ἀναγέννησις και ἀνασύντα-
ξις δὲν θα εἶνε εὐκόλος, ἐὰν πρότερον μὴ ἀπὸ
δομῶν εἰς τὰ βαθύτερα αἰτία της καθ' ὅλον
οὐ μόνον πολιτικῆς ἀλλὰ κυρίως και πρῶτον
κοινωνικῆς και της γενικῆς συγχρόνου ἀναρ-
χίας, ἀμέσου ἀκολουθίας τοῦ ὀλεθρίου και
στυγεροῦ παγκοσμίου πολέμου, οὐτινος ἐπὶ
μακρὸν χρόνον θα υφίσταμεθα τὰ ὀδυνηρὰ
ἐν τε τῇ καθ' ὅλου κοινωνίᾳ και ἐν τῇ πο-
λιτείᾳ ἀποτελέσματα. Δὲν θα εἶνε ἐτι ἡ ἀνα-

γέννησις εὐκόλος ἐὰν μὴ ἀποβλέψωμεν εἰς τε
τὰ πράγματα και εἰς τὰ πρόσωπα. Ἰδία ἐν
Ἑλλάδι μετὰ τὴν φθοράν, ἣν στρατιωτικῶς,
πολιτικῶς και πολιτικῶς ἔσχομεν, ἐκρίθη
ἀναγκαῖα και ἡ ἐργασία νέων ἀνδρῶν οὐχὶ
βεβαίως ἐν τῷ γνωρίσματι της ἡλικίας οὐδ'
ἐν τῇ ιδιότητι της ποσότης ἐν τῇ πολιτικῇ
κοινότητι ἐμφανίσεως, ἀλλ' ἐθεωρήθη ἀπα-
ραίτητος ἡ συνεργασία νέων ἀνδρῶν ὡς
πρὸς τὴν καθ' ὅλου ψυχικὴν σύνθε-
σιν και ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ πολιτικῶς
σκέπτεσθαι ἐν παντὶ κύκλῳ ὑψηλοτέρας και
εὐγενεστέρως ἐνεργείας. Ἐκρίθη δὲ ἐπιβε-
βλημένη ἡ ἐπικρατήσις νέου ἀλλ' ὑγινοῦς και
ἐξ ἠθικῶν ἀρχῶν μορφωθέντος πνεύματος
νέας καινοτόμου, ἀλλ' ἠθικῆς και λελογισμέ-
νης ἰδεολογίας ἀνιδιοτελοῦς και ἀφιλοδόξου,
ἐν ἣ κόσμος ὅλων δυνάμεων διανοητικῶν,
ψυχικῶν και ἠθικῶν παράγεται πρὸς αὐτο-
τελή, πρωτότυπον ἀλλὰ και θεομορφοῦν ἐ-
νεργεῖαν ἐν τῇ ἐκδηλώσει της καθαρᾶς ἐλευ-
θερίας και ἀπροκαταλήπτου διανοήσεως και ἐκ-
τελέσεως και ἐν τῇ ἐμπροστικῇ αὐτῶν ἐκφάν-

σει τη πολιτική. Πλήν άλλ' όμως υπό τοιούτο τι πνεῦμα νεωτερίζον λελογισμένης ελευθερίας, πολιτικὸν ζήτημα ἐξυγιάνσεως, ἀναγεννήσεως καὶ ἀνασυντάξεως προτιθέμενον παρ' ἡμῶν δὲν θὰ ἐγένετο εὐμενῶς δεκτὸν ὑπὸ τῶν πλείστων τῶν παρ' ἡμῶν ἐπαϊόντων, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ μισονεῖσμός καὶ ἡ ἄρνησις τινῶν ἐκ τῶν παλαιότερων, ἀφ' ἑτέρου δ' ἡ σπάνις πρεσβυτέρων μὲν, ἀλλὰ νέαν, ὕγιαν καὶ συγκεκριμένην σκέψιν ἐχόντων ἀνδρῶν καὶ ἡ ἔλλειψις νεωτέρων ἀνδρῶν μὴ προαγομένων ὑπὸ παρατόλμου καὶ ἀλογίστου, ἀκριβῶς δ' εἰπεῖν, ἀκαθορίστου ἰδεολογίας, ὁ κίνδυνος ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἐξαφανισμοῦ πλείστων ἀπρηχαιωμένων ἰδεῶν καὶ προλήψεων, κρατούντων δυστυχῶς καὶ παρὰ τισὶ τῶν μᾶλλον ἐλευθέρως σκεπτομένων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐκ λόγου οὐχὶ βαθύτερας ἡθικῆς ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ὅλης ἰδίας φιλαντίας καὶ ἀποκλειστικότητος ἐθέσπισαν τοὺς νόμους τῆς κακῶς νοουμένης ἐν τῇ πολιτικῇ ἱεραρχίας, ἐν τούτοις, λέγομεν τὸ μὲν ὁ μισονεῖσμός τινῶν τὸ δ' ἡ ἄκρατος καὶ δυσεπίσχετος τῶν νεωτέρων πρὸς τὴν ἀναρχίαν τάσιν, θὰ συνετέλουν εἰς τοιαύτην καὶ τοσαύτην ἀντίδρασιν ψυχικὴν καὶ ἡθικὴν τῶν ῥωμαλέων κατὰ τὴν σκέψιν ἀνδρῶν, ὥστε νὰ παύσωσιν ἀναμιννύμενοι εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως καὶ ἀνασυντάξεως οἱ ἀρνητικοὶ ἄνδρες, οἱ ἐμπορευόμενοι ἰδεῶν ἢ ἀδρανεῖας ἢ ἀναρχίας, ἢ αὐθαίρεσις. Ἀληθῶς ἀπὸ τίνος χρόνου ἐγένετο αἰσθητὴ τάσις τις πρὸς ὀρθολογιστικὴν ἀνεξαρτησίαν κατὰ τῆς ἐν παντὶ ἔργῳ κρατησάσης ὀλιγαρχίας, ἥτις ὑπάρχουσα οὐ μόνον ἐν τοῖς ἔργοις τῆς ὑψηλοτέρας ἀνθρωπίνης σκέψεως, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτοῖς ἐτι τῆς βαναύσοις ἔργοις πρόσκειται μέγα ἐμπόδιον, φραγμὸς ἀνυπέρβλητος εἰς τὴν αὐθόρητον ἀλλὰ

καὶ λελογισμένην τόλμην τῆς διανοίας, τῆς ψυχῆς, τοῦ λόγου. Ἄλλ' οἱ ἀγωνισθέντες καὶ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως, ὑπὲρ τῆς ἀντιδράσεως κατὰ παντὸς δογματισμοῦ, κατὰ πάσης αὐθαιρεσίας, οὐ μόνον ὀλικῆς, οἷα ἐν τῇ συγχρόνῳ τῶν κυβερνώντων πολιτείας ἐξεδηλώθη καὶ ἦτις εἶναι τι ἀνελεύθερον, δουλικόν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς ψυχοθητικῆς, οἱ ἀγωνιζόμενοι, ὅπως πάντες, οἱ τὸ ἀντιπολιτευόμενον νῦν στρατόπεδον ἀποτελοῦντες, ὑπὲρ τῆς καθύδρουσεως τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς ὁμολογίας ταύτης, οἱ παλαίοντες κατὰ τοῦ ἀνοήτου δογματισμοῦ, προσκρούμεν κατὰ δυσπερβλήτων κωλυμάτων. Εἶναι ἐν τούτοις ἀληθές ὅτι ἐσημειώθη τάσις τις πρὸς νέον τρόπον ὕψους σκέψεως, καθ' ὃν θεωρουμένης τῆς περὶ πᾶν εὐγενὲς καὶ ὑψηλὸν ἔργον καὶ δὴ καὶ τῆς περὶ τὴν πολιτικὴν ἀσχολίας ὡς τίνος δικαιώματος ἀπολύτου ἐκπηγάσσοντος ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς φυσικῆς καὶ καὶ τῆς ψυχοθητικῆς συστάσεως ἐκάστου ἀνδρός, οἱ ἐκπροσωποῦντες πᾶσαν πεπαλαιωμένην σκέψιν καὶ ἰδεολογίαν ἐπέσθησαν, ὅτι χάριν τῆς εὐδοκίᾶς τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν ἀνάγκη νὰ παύσωσιν τὴν ἐφαρμογὴν παντὸς πεπαλαιωμένου συστήματος ἐν τῷ καθ' ὅλου πολιτεύεσθαι. Οὕτως ἐπὶ τέλους θὰ θεωρηθῇ, ὅτι πρὸς ἀνάπλασιν καὶ ἀνασύνταξιν τοῦ στρατοπέδου ἡμῶν τῶν ὁμοφρόνων καὶ ὁμοιδεατῶν τῶν ψυχοθητικῶς ἐπικοινωνούντων, εἶναι ἀνάγκη εἰλικρινούς καὶ ἀνιδιοτελοῦς συνεννοήσεως εἰς ἐπίμονον καὶ ἐνδελεχῆ ἐργασίαν πρὸς κοθοδήγησιν τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἐὰν δὲ καὶ κατὰ πόσον καὶ ποῖα δύναται νὰ τεθῇ βάσις πρὸς τὴν ἀνασύνταξιν ἡμῶν θὰ ἐξετάσωμεν ἐν προσεχέϊ ἄρθρῳ.

Ε. ΔΙΟΝ. ΚΟΛΟΚΟΤΣΑΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ὁ εκπαιδευτικὸς περιοδικὸς τύπος καὶ τὰ ἡμερήσια ἀθηναῖα φύλλα, τὰ εὐδοκοῦντα ν' ἀφιερῶνουν κάποιαν τῶν στήλων καὶ διὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκπαίδευσιν μας ζητήματα, περιέλαβαν κατ' αὐτὰς ἐντυπώσεις καὶ ἀφηγήσεις τῶν ἐπιστροφάντων ἐξ Ἑλβετίας εκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ποὺ ἀπήρτισαν τὴν ἐκεῖ ἀποστολὴν τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων, εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς εἰς Ἑλλάδα κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀνοιξιν ἐπισκέψεως τῶν Ἑλβετῶν διδασκάλων. Αἱ

δημοσιευόμεναι ἐντυπώσεις ἐνδιαφέρουσαι, οἱ ἀποσταλέντες λειτουργοὶ φαίνεται, ὅτι ἐπέρσαν πολὺ καλὰ κατὰ τὴν μηνιαίαν τῶν ἀπουσίαν, καὶ αἱ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐκ τοῦ ταξιδίου ὠφελεῖαι τῶν παρουσιάζονται ἀρκούντως ἱκανοποιητικά. Ἄν τὴν οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ ἐπὶ μῆνα μόνον ἀπουσίασαντες ὠφελήθησαν τόσον πολλὰ, ἂν τὸ ταξίδι τῶν αὐτῶν ὑπῆρξε δι' αὐτοὺς σταθμὸς σημαντικωτάτης προόδου, ἂν ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς θέσεις τῶν πρόκειται νὰ ἐφαρμόσουν

τὰ ὀλίγα μὲν ἀλλὰ σπουδαιότατα διδάγματα ποὺ ἀπεκόμισαν ἐκ τῆς ὀλιγομέρου διαμονῆς τῶν εἰς τόπον τὰ μέγιστα ἀπὸ ἐκπαιδευτικῆς ἀπόψεως προηγημένην, πόσον δὲν θὰ ὠφελοῦντο, πόσα δὲν θὰ ἀπεκόμιζον καὶ τίνα τεραστία ἀπόδοσιν δὲν θὰ εἶχομεν ἂν αἱ ἀποστολαὶ δὲν εἶχον σκοπὸν ἐπισκέψεως ἀπλῆς, ἀλλ' ἦσαν μονιμώτεροι, προωρισμένοι νὰ κρατήσουν ἐκεῖ ἐπὶ δῖο ἢ τρία χρόνια διαπρεπεῖς λειτουργοὺς, διὰ νὰ τοὺς διδάξουν τὰς νέας εκπαιδευτικὰς μεθόδους τοὺς βαπτίσουν μέσα εἰς τὸ μεταπολεμικὸν εὐστωπαῖκον πνεῦμα καὶ ἐνὶ λόγῳ τοὺς συγχρονίσουν. Πέρουν εἰρηφίσιθι κάποιος νόμος ἐπιτρέπων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς παιδείας ν' ἀποστέλλῃ δημοσίᾳ δαπάνῃ κατ' ἔτος καὶ ἐπὶ πέντε χρόνια εἰκοσιν εκπαιδευτικούς λειτουργοὺς εἰς Εὐρώπην πρὸς σπουδὴν τῶν παιδαγωγικῶν καὶ τῶν διαφορῶν κλάδων τῶν φιλολογικῶν ἐπιστημῶν. Τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζόμενα ἐξετελέσθησαν καὶ ὁρίσθη ἡ ἐξ εἰκοσι καθηγητῶν πρώτη ἀποστολή. Ὅτε παρεμβλήθῃς ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῇ ἀπερρίψῃ τὴν δαπάνην καὶ ἐματαιώσῃ τὴν ἀποστολὴν, καίτοι, καθ' ἃ ἐπιστῶθη βραδύτερον, ἡ δαπάνη, ποὺ θὰ ἐπεβάρυνε τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους συνισταμένη εἰς τὰ ἐξ ὅσα τῆς μεταβάσεως καὶ τῆς ἐπιστροφῆς καὶ εἰς τὴν κατὰ μῆνα διαφοράν τῶν μηνιαίων ἐκάστου ἐν Ἑλλάδι ἀποδοχῶν ἀπὸ τῶν 500 δραχμῶν χρυσῶν, ποὺ θὰ ἐλάμβανεν ἕκαστος ἐν Εὐρώπῃ διαμένων, ἦτο μηδαμινὴ καὶ ἀσήμαντος. Καί, ἐνῶ ἀσυγκίνητοι πρὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς σήμερον καὶ τυφλοὶ πρὸ τῶν παμμεγίστων ἀναγκῶν τοῦ λίαν προσεχέως μέλλοντος ἀπερρίπτουν τὰς ἀποστολάς αὐτάς, ἐνηργουμέν πλῆθύν με πλουσίας ἀποζημιώσεις ἀποστολάς στρατιωτικῶν εἰς Εὐρώπην!

Εἰς τὸ κάθε χωριὸν ὁ δημοδιδάσκαλος ἀποτελεῖ βεβαίως προσωπικότητα, καθ' ὅσον ὑπερέχει πάντων καὶ κατὰ τὴν μόρφωσιν καὶ κατὰ τὴν οἰκονομικὴν εὐπραγίαν πολλῶς. Ἐὰν τὸ χωριὸν ἀνεκηρύσσεται βασιλεῖον ἀνεξάρτητον, θὰ ἐπρεπεν εὐθύς ἀμέσως οἱ χωρικοὶ νὰ ὑποκλιθῶσι πρὸ τῆς Μεγαλειότητος τοῦ Διδασκάλου. Ἡ πραγματικότης αὐτὴ ἐκέντρισε μερικὸν τὰς μικροφροδοξίας, τοὺς ἐβανκάλισε καὶ τοὺς ἐκοίμισε μετὰ ὡραία ὄνειρα τῆς εἰς ... πολιτικῆς μεγαλειότητος ἀνυψώσεώς των. Καὶ ἐτοιμάζονται νὰ ριφθοῦν ἤδη εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα, ὅχι ὡς ἄτομα, ἀφοῦ παρατηρηθῶσιν οὐσιαστικῶς τῆς θέσεώς των, ὅλλ' ὡς διδά-

σκαλοὶ ὑποψήφιοι τοῦ ... διδασκαλικοῦ κλάδου. Πόσον ἡ πολιτικομανία αὐτὴ εἶναι ὀλεθρία διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα, ἀφοῦ ἐπανειλημένως ἐτονίσθη ὅπου ἔδει ἀπὸ τοὺς κορυφαίους εκπαιδευτικούς τῆς σήμερον. Τὸ «Διδασκαλικὸν βῆμα» εἶναι ἀξίεπαινον, διότι ἀγωνίζεται κατὰ τοῦ μικροβίου αὐτοῦ τῆς πολιτικῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ προσπαθεῖ νὰ λυτρώσῃ τοὺς διδασκάλους. Ἄλλ' ἂς προσέξῃ μήπως, ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς καταβάλλῃ τὰς ἐν λόγῳ προσπαθείας, ἀφ' ἑτέρου χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ τροφοδοτῇ τὸ μικρόβιον.

Καὶ τὸ τροφοδοτεῖ βέβαια τὸ μικρόβιον, ὅταν ἀναγράφῃ, (ἀριθ. φύλ. 48 σελ. 2 στήλ. 1), ὅτι διὰ τὴν «Ἀναγέννησιν» παρουσιάζεται εἰς τὸν Κλάδον πρώτης τάξεως εὐκαιρία ἢ τῶν προσεχῶν κοινοτικῶν καὶ δημοκρατικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὰς ὁποίας «εἶνε ἀνάγκη νὰ διαφωτισθῇ ἡ Κοινωνία καὶ ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους συμβούλους νὰ συμπεριλάβουν στὰ προγράμματα τοὺς εἰτε προφορικά, εἰτε γραπτὰ ὁρισμένα βοηθήματα, ἀπαραίτητα γιὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ σχολείου κλπ.». Αἱ γραμμαὶ αὐταὶ σημαίνουν καθαρὰν ἀνάμειξιν τῶν διδασκάλων εἰς τὰς προσεχεῖς κοινοτικὰς ἐκλογάς, ὅσον καὶ ἂν εἶνε τὸ πνεῦμα, ποὺ τὰς ὑπαγόρευσε διάφορον ἴσως. Ἐνῶ οἱ διδάσκαλοι διὰ νὰ εἶνε ἀγαπητοὶ εἰς τὸ χωριὸν τῶν, διὰ νὰ δύνανται ἀπρόσκοπτα καὶ ἐλεύθερα νὰ ἐκπληρῶνουν τὸν ὑψηλὸν τῶν προσορισμῶν, ὀφείλουν νὰ μὴ ἀναμιννύονται ποτέ των εἰς οἰανδήποτε πολιτικὴν κίνησιν διὰ νὰ δύνανται πάντοτε μετ' οἰονομήσαντες ἄρχοντας νὰ ἐπιτυγχάνουν τὴν πρόοδον τοῦ Σχολείου των, καὶ ἀγαπώμενοι ἀπὸ ὅλους ἀνεξαιρέτως νὰ δύνανται νὰ ὀδοῦν τὴν Κοινωνίαν ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας βιοῦσι, πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρὸς, ἐπακτείνοντες οὕτω τὴν εὐγενετικὴν των δόξιν ἐκ τῶν μικρῶν καὶ εἰς τοὺς μεγάλους.

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

«Ὅσοι τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» ἐπρόκειτο νὰ ἀποστείλῃ τὸ τεύχος τοῦ α' ἔτους ἀπὸ τὰ περίετρα πωλήσεως καὶ τὰ πρακτορεῖα ἐφημερίδων δύνανται νὰ ζητήσωσι διὰ δελταρίου τῶν τῶν πέντε τῶν περὶ εὐρηχομένων τοῦ α' τόμου, ἀπαρτίτητον συμπλήρωμα τῆς σειρᾶς τῶν τευχῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» τοῦ α' ἔτους. Ὁ πᾶς ἀποστέλλεται δωρεάν.

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΙΚΟΥ ΝΤΕ ΣΙΒΡΙΕ

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Μόλα ταῦτα ἀπαιτεῖτο μακρὸς χρόνος ὅπως ἐξηγηθῶνται μεταφθεῖν καὶ ἐκπαιδευθῶν τὰ μὴ τὰ ὑφιστάμενα ἀκόμη στρατιώματα. Καὶ ὁ ὑποβρυχιακὸς πόλεμος παρέμενεν, ἐν τῇ ἀποτελεσματικότητι τῇ, ὁ τρομερὸς ἀγνωστός.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ρωσικὴν ἐπανάστασιν αἴτη μοιραίως κατέληξεν εἰς ὀριστικὴν στρατιωτικὴν κατάρρευσιν τοῦ πολυμόρφου Κράτους διδύσασα αὐτὸ εἰς ἀναρχίαν καὶ ἀδράκλειαν. Καὶ ἡ εἶνε μὴ ἐπιληξίς διὰ τοὺς μεταγενέστερους ὅτι πνεύματα θεωρούμενα ἀντικείμενα ἐξήρησαν ἀπὸ τὴν πτῶσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θεοῦ συνεκτιζοῦ δεσμοῦ ἐνὸς ἀνυπόστατου συγκροτήματος, τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κλονιζομένου αὐτοῦ Κράτους.

Εἰς τὸ μέσον λοιπὸν τοῦ 1917 οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Σύμμαχοι ἠγγόνουν εἰς ποίαν ἐποχὴν θὰ ἐνεφανίζοντο οἱ Ἀμερικανικοὶ βοηθήται καὶ εἰς ποίαν ποιότητα καὶ ποσότητα, δεδομένου ὅτι καὶ αὐταὶ ἦσαν ὑποθετικοί. Ἐξ ἡλίου ὄφειλον νὰ ἀνοίξουν ἴσως τῆς πύλης καταρρεύσεως τοῦ Ρωσικοῦ μετώπου ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια θὰ συνεκτροῦντο ἐν τῷ συνόλῳ των μεταξὺ τῆς Βορείου Πολωνίας καὶ τῶν Βοσγίων. Εἶχον φθάσει εἰς τὰς φεγγαλέας ἐκεῖνας σιμῶντες ὅπου μόνον ἡ ἐνέδηγνυς κυριαρχεῖ τοῦ μέλλοντος. Ὅπως δὲ ποτε ἡ Γαλλοαγγλικὴ μάχη τοῦ ἔχους ὄφειλε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ νὰ ἐπαναληφθῇ. Ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς ἡ εἰρήνη, ἔστω καὶ νικηφόρος, δὲν θὰ γτο παρὰ εἰρήνην ἀπογοητευτικὴ μετὰ τὴν ἀνέπανορθῶν ἐρείπων καὶ τῶν συγκρουομένων πολλαπλῶν συμφερόντων.

Οὕτως ἐσκέπτοντο τότε ὁ κ. Λούδ Τζώρτζ καὶ ὁ στρατάρχης Χαίγγλ. Δυστυχῶς ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις τιθεμένη πρὸ τοιαύτης πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀληθείας, παρέμενεν κλιμακωμένη ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν ὁμολίαν τῆς μεθόδου τῆς ἀναμονῆς.

Τὴν 7ην Ἰουλίου 1917 ὁ κ. Παινλεβὲ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς λόγον του προωρισμένον διὰ θλίβεράν δόξαν διεκήρυξε τὴν χρεωκοπίαν τῶν Ναπολεοντειῶν ἀρχῶν. Κατόπιν διὰ δογματικὸν τόνον ἀνήγγειλε τὴν παρὰ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐγκατάλειψιν πάσης ἐπιθέσεως πρὸς διάσπασιν τοῦ μετώπου. Οὕτως τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον ἐπωφεληθῆ τῶν δηλώσεων αὐτῶν τῶν ὁποίων ἡ εἰλικρίνεια ἦτο καταφανής. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ρωσικὸς στρατὸς τοῦ Κορνίλωφ ἦτο ἀπασχολημένος εἰς μίαν ὑπερτάτην καὶ ἐν ἀρχῇ εὐτυχῇ προσπάθειαν εἰς τὸν Δνείστερον, ὁ Λούντετοφ ἐξορῆσε κατ' αὐτοῦ μεραρχίας ἀφαιρεθείσας ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέτωπον καὶ τὸν συνέτριψε.

Τότε μὲ τὰς τελευταίας οργανωμένας ρωσικὰς δυνάμεις τὰς ἐπιτήσασας ἐκ τῶν μεγάλων αὐτοκρατορικῶν στρατιῶν, ἐξαφανίσθησαν καὶ αἱ ἐλάχισται ἐλπίδες αἱ ὁποῖαι ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῆς Ἐπαναστάσεως. Αὕτη τεχνὸς ὀλισθαίνει ἐπὶ τῆς κατωφρείας, ὑπὸ τὴν ὁποῖαν ἔδρα ὁ μπολσεβικισμός, ἐξωπλισμένος διὰ τὸν κοινωνικὸν ἀγῶνα.

Τὰ γεγονότα ταῦτα φαινομενικῶς ξένα πρὸς τὴν στρατηγικὴν κατάστασιν, εἶνε μ' ὅλα ταῦτα κεφαλαιώδη, διότι ἐξηγοῦν ἐκ τῶν προτέρων τὰς περιπετείας αἱ ὁποῖαι ἐξελήχθησαν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1917 μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1918.

—Τὸ Ἰταλικὸν ἀτύχημα τοῦ Καπαρέττο

Ἡ δευτέρα συνέπεια τῆς γενικῆς ἀκινήσεως ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μετώπου ἀνεγνωρίσθη ἐν τῇ Αὐστρογερμανικῇ ἐπιθέσει κατὰ τῶν Ἰταλῶν. Ἡ ἐπιθεσις αὕτη, ἄλλωστε, ἀπὸ Γερμανικῆς ἀπόψεως ἦτο μᾶλλον πολιτικὴ παρὰ στρατιωτικὴ. Ἐπρόκειτο διὰ μίαν κτυπητὴς ἐπιτυχίας κατὰ ἐνὸς ἀγωνιζόντος συμμάχου νὰ συγκροτήσουν τοὺς ἀποτεταρμένους, πεινῶντας καὶ ἐτοιμούς νὰ ἐκφύγουν ἐκ τοῦ συνασπισμοῦ λαοὺς. Ὁ Λούντετοφ δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ εὕρισκε τὴν κρίσιν τοῦ ἀγῶνος εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Βενετίας καὶ μάλιστα εἰς τὰς τοῦ Πάδ, δεδομένου ὅτι αὕτη εὕρισκετο μόνον εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Γαλλίας. Καὶ ἡ καλυ-

τέρα ἀπόδειξις τῆς Γερμανικῆς ἀντιλήψεως εὐρηται εἰς τὴν ἀπρόοπτον ὑποχώρησιν τῶν Γερμανικῶν μεραρχιῶν ἐκ τῶν ὄχθων τοῦ Πιάβε εὐθὺς ὡς ἡ κοινὴ νίκη ἔφερε τὰς μεραρχίας ταύτας εἰς ἐπαρὴν μὲ τὴν πρώτην Ἰταλικὴν γραμμὴν συμπτύξεως.

Τὸ ἀτύχημα τοῦ Καπαρέττο ἐλάχιστα παρέχει σχόλια. Ὁ στρατηγὸς Καντόρνα ἀπασχολημένος ἀπὸ 30 μηνῶν εἰς ἀγῶνα θέσεων ἀναιολικῶς τοῦ Ἰζόνσο καὶ μὴ καταγαγὼν εἰμὴ σειρὰν ἐπιτυχιῶν τακτικῶς εἰς τὸ ὁροπέδιον τῶν Κάεσο καὶ εἰς τὰς κλιτεῖας Ἰουλιανῶν Ἀλπεων ὑπέστη αἰφνιδιακὴν ἐπίθεσιν τὴν νύκτα τῆς 24ης Ὀκτωβρίου κατὰ τοπικῆς πτέρυγος τῆς γραμμῆς του, ἀπὸ μέρους τῆς 14ης Αὐστρογερμανικῆς στρατιᾶς ὑπὸ τὸν φὸν Μπύλω. Οὗτος, ὡς τὸ σημειώσωμεν ἐκ νέου, ἔκαμε χ. ἡσιν τῶν μεθόδων τῆς μυστικῆς συγκεντρώσεως, ἐκκλινθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Μάκενζεν καὶ ὑπὸ μίαν οραδαίαν προσέλασιν τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον ἀμέσως διπλοῦσθαι. Γενικὴ ὑποχώρησις μὲ μενίστας ἀπωλείας ἐπηκολούθησε μέχρι τοῦ Πιῦβε. Τέλος ὁ στρατηγὸς Ντιάζ, τῇ βοηθείᾳ Γαλλοαγγλικῶν μεραρχιῶν ἀπεκατέστη μίαν κατάστασιν τὴν ὁποῖαν ἡ Αὐστριακὴ ἐξάντλησις καὶ ἡ ἀπρόοπτος ἀναχαίτησις τοῦ φὸν Μπύλω ἠμπόδισε ἀπὸ τοῦ ν' ἀπωλεσθῇ διὰ παντός.

Εἰς τὴν ἐπίθεσιν των οἱ Αὐστρογερμανοὶ ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν σχέδιον γνωστὸν ἀπὸ πολλοῦ καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ σύλληψις προέκυπεν ἀμέσως ἐκ τῆς διαμορφώσεως τοῦ στρατηγικοῦ ἐδάφους.

Ἐνῶ τὸ κύρια Ἰταλικά στρατεύματα παρέμενον ἀπασχολημένα πρὸς ἀνατολὰς, ἀπὸ τῶν ὁροπέδιων τοῦ Μπαϊντίτσα μέχρι τῆς παραλίας τοῦ Ἀδριατικοῦ, ἡ ἐπιτήχια μίαν ἐπιθέσεως εἰς τὴν ἀριστερὰν τὴν πτέρυγα θὰ συνεπλήγετο μοιραίως δι' αὐτὰ, μὲ τὴν ἐγκαταλείψιν τὸν κατακτηθέντων ἐδαφῶν, καὶ βασιλίαν ὑποχώρησιν μέσῃ τῆς Βενετίας μέχρι ὅς ἐκ τῶν ποταμίων φραγμῶν οἱ ὁποῖοι φράσσον τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν Ἀλπεων καὶ τῆς θαλάσσης.

—Μέτωπον τῆς Ἀσίας

Ἐνα βλέμμα ἐπὶ τοῦ παγκοσμίου πολέμου δένθῃ ἦτο πληρὲς ἂν δὲ περιελάμβανε καὶ τὰς τῆς Ἀσίας: Ἀρμενίαν, Μεσοποταμίαν, Παλαιστίνην—ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξεληχθῶσαν ἀγῶνες περιέργου χαρακτηρη.

Εἰς τὴν Ἀρμενίαν ὁ Μέγας Δοῦξ Νικόλαος μέχρι τῶν ἡμερῶν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπέτυχε μὲ τὰ στρατεύματα τοῦ Καυκάσου πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἐρζερούμ τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1916, εἰσῆλθε εἰς τὴν Τραπεζοῦντα. Κατόπιν ἡ ἀριστερὰ του πτέρυγος κατερχομένη τὸν ἄνω Εὐφράτην ἐπιστεύθη πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ ἔφθανε εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀλεξανδρέτας ζωτικὸν ἀσιατικὸν δίκτυον τῆς ὁδοματικῆς ἀντιστάσεως, ὁπόθεν δεσπόζεται ὁ σιδηροδρόμος τῆς Βαγδάτης καὶ τὸ ὁποῖον ἡ ἔλλειψις εὐρύτητος στρατηγικῶν βλέψεων τῶν συμμάχων προεφύλαξε πάντοτε ἀπὸ ἐπιθέσεων. Ἀλλ' ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἡ ἐκστρατείας τῆς Ἀρμενίας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ μεγάλῳ πλαισίῳ τοῦ πολέμου δὲν ἦτο παρὰ ἓνα ἐπιδόρπιον χρίσις εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ἐν Καυκάσῳ ρωσικὰ ἐδάφη ἐπροστατεύθησαν, ἐνῶ ἓνα σημαντικὸν μέρος τῶν Τουρκικῶν δυνάμεων ἐκρατήθη μακρὰν τῆς Θράκης καὶ τῶν Ἀραβικῶν ἐπαρχιῶν.

Ὅλος διάφοροι παρουσιάζονται αἱ Ἐκστρατεῖαι τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῆς Παλαιστίνης. Πλὴν τῆς ἰδίας ὠρελιμότητος τοῦ ν' ἀπασχολήσων ἐχθρικός δυνάμεις—ὠρελιμότητος ἀμφισβητησίμου ἐφ' ὅσον διὰ τὰ στρατεύματα αὐτὰ ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπερτερὰ κατ' ἀριθμὸν Ἀγγλικοὶ δυνάμεις αἱ ἐκστρατεῖαι αὐταὶ ἔσχον ὡς ἀρχὴν των τὴν προάσπισιν εἰδικῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ἀπὸ τοῦ 1915 ἡ Κυβερνησις τῶν Ἰνδιῶν φαινομενικῶς διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰς πετρὲς αἰοφόρους πηγὰς τὰς εὐρεσκομενὰς εἰς τὰ σύνορα τῆς Περσίας καὶ τῆς Μεσοποταμίας ἀπέστειλεν ἐκστρατευτικὸν σῶμα εἰς τὸ Σατ ἐλ Ἀράμπ. Ὅλιγον κατ' ὀλίγον καὶ σύμφωνα πρὸς τὴν αὐξάνειν των στρατευμάτων τῶν τεθέντων ὑπὸ τις διαταγὰς τοῦ ὁ στρατηγὸς Τάουνσεντ, κατέλαβε τὴν Βασόραν, ἀνῆλθε τὸν Τίγκριτα, ἔπειτα συνελάβε τὴν φιλοδοσίαν νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν Βαγδάτην. Ἀναχωρήσας δὲν Σεπτεμβρίου ἀπὸ τοῦ Κουτ ἐλ Ἀμάρα, τὸ ὁποῖον εἶχε καταστήσει προεκχωρημένην βάσιν του, ἔφθασε περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου εἰς τὰ εἰρήλια τῆς Κτησιφώντς, δηλαδὴ περὶ τὰ 30 χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς Βιγδάτης. Ἀλλὰ τότε προσβλήθην ἀπὸ πολλὰς Τουρκικὰς μεραρχίας τὸ μικρὸν ἐκστρατευτικὸν Ἀγγλοϊνδικὸν σῶμα ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ Κουτ-ελ Ἀμάρα, ὅπου πολιορκηθὲν ἐσυνθηκολογήσεν τὴν 30 Ἀπριλίου 1916.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

Τὴν Κυριακὴν 27 Σβρίου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Κερκυραίου ἀειμνήστου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ι. Α. Καποδιστρίου ἐγένετο ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως δημοτελεῖς Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του, καθιερωθὲν διὰ ψηφίσματος τοῦ Δημ. Συμβουλίου Κερκυραίων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὁ Δήμαρχος κ. κ. Στυλιανὸς Ι. Μανιαρίδης καταθέσας ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Κερκυραίων στέφανον ἐκ δάφνης προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς :

ΕΠΙΜΝΗΝΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

Τῶν μεγάλων ἀνδρῶν δὲν εἶνε μόνον ἡ μνήμη ἀγῆρως ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκάστοτε ἀνάμνησις ἀνυψωτικὴ καὶ ἐξαγιστικὴ, ἀγαπητοί μου συμπολίται.

Πρὸ πάντων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων οἵτινες ἐν τῇ γῇ τῶν αὐτῶν ζωὴ μετὰ τὴν εὐρύτητα τῆς διανοίας καὶ τὴν ῥώμην τῆς δράσεως συνεδύσαν καὶ τὴν χρηστότητα καὶ τὴν πρὸς τοὺς ὁμοίους αὐτῶν ἀγάπην καὶ εὐεργετικότητα.

Κινοῦσι τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν οἱ μεγάλοι κατακτηταί, ἀλλὰ προκαλοῦσι μᾶλλον ἀντιθέτως ἢ ἀγάπην ἐνῷ ἀντιθέτως ἢ ἀνθρωπότης περιβάλλει διὰ τῆς ἀμερίστου αὐτῆς λατρείας τοὺς ἐλευθερωτὰς καὶ ὁργανωτὰς τῶν λαῶν τοὺς ὕλικους καὶ ἠθικούς ἀρωγούς καὶ σωτήρας τῶν συνανθρώπων αὐτῶν.

Καὶ μετὰ τούτων τῶν ὄντως ἀξιεπείστων μεγάλων ἀνδρῶν ὀλίγοι κατέχουσιν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ τὴν ἐκλεκτὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέλαβε τὸ εὐγενὲς καὶ πολύτιμον τέκνον τῆς Κερκύρας ὁ πρῶτος τῆς μεγάλης Πατρίδος Κυβερνήτης Ἰωάννης Καποδιστρίου.

Διότι ὁ Ἰωάννης Καποδιστρίου δὲν ἐδυοσίασε μόνον χάριν τοῦ λαοῦ του τὴν γαλήνην, τὴν εὐημερίαν, τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις ἀλλὰ καὶ ἐπεσφράγισε τὰς παντοειδῆς ταύτας θυσίας μετὰ τὴν ὑψίστην τῶν θυσιῶν, τὴν θυσίαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς.

Καὶ ὑπέστη τὰς τόσας θυσίας ἐν πλήρει ἐπιγνώσει ἀνευ δισταγμοῦ καὶ ἀνευ μεμψιμοιρίας.

Διότι κατερχόμενος, περὶ δυσμὰς βίου ἐν δόξῳ καὶ φωτεινῷ, καθ' ἣν ἡλικίαν οἱ ἄνθρωποι ποθοῦσι καὶ δικαιοῦνται νὰ ἀναπαύσωνται ἐαυτοὺς ἐν λιμένι γαλήνης ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν τῆς κινδυνεύουσας τὸν ἕσχατον κίνδυνον πατρίδος ὁ Ἰωάννης Καποδιστρίου εἶχε πλήρη συνείδησιν καὶ τοῦ ἀτέρμονος ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπερίμενεν ἀλλὰ—τὸ θαυμαστότερον—καὶ τοῦ αἱματηροῦ τέλους τὸ ὁποῖον ἐπεκρέματο ἐπὶ τῆς γηραιᾶς καὶ τιμημένης αὐτοῦ κεφαλῆς. Ἐγνώριζεν ὁ μέγας διπλωμάτης ὁ τέλειος γνώστης τῆς συγχρόνου αὐτῇ πραγματικότητος ὅτι ἐκεῖ κῆτος εἰς τὴν πυρίκαυστον γωνίαν τῆς πάλαι ἐνδόξου καὶ εὐτυχοῦς Ἑλλάδος μόνον ἐρείπια καὶ τέφρα καὶ λείψανα οἰκτρὰ ἀνθρώπων ἡμιαγρίων ἐκ τῆς δυστυχίας τοῦ φόνου καὶ τῶν ἀποκαλινωμένων παθῶν ἔμελλε νὰ εὕρῃ καὶ ὅτι ἐκ τῶν οἰκτρῶν τούτων λειψάνων τὰ ὁποῖα εἶχον ἀφήσῃ ὁ αἱμοχαρὴς Τούρκος, ὁ δαιμονιῶδης Ἀραβ, ἡ στυγερά Ἑρὶς ἐκ τῶν οἰκτρῶν τούτων συντομιμάτων ὕλικῶν καὶ ἡθικῶν ἐκαλεῖτο ἥδη αὐτὸς νὰ ἀναστήσῃ ἐν Ἑθνῷ, νὰ ὁργανώσῃ ἐν Κράτῳ ἄξιον νὰ καταλάβῃ θέσιν ἐν μέσῳ τῆς πολιτισμένης Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας ἄξιον νὰ ζήσῃ καὶ αὐτὸ ἐλεύθερον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Καὶ ἦλθεν ἔχων ἐν τῇ εὐρυτάτῃ αὐτοῦ διανοίᾳ σύστημα ὁλόκληρον ὁργανώσεως καὶ ἀναστάσεως. Ἦλθε καὶ εὗρε τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἀναδουλωμένην, μετὰ τὴν ἐκθαμβωτικὴν τοῦ Μεσολογγίου λαμπρότητα, τὴν Πελοπόννησον λακτατομένην ἀκόμη καὶ ἀσπαίρουσαν ὑπὸ τὸν πόδα τοῦ ἀδυσωπῆτου Ἰβραήμ, τὴν θάλασσαν ἐρμαιον τῆς πειρατείας, ἡ ὁποία ἐστιγματίζε τὴν πατρίδα μας εἰς τὰ ὅμματα τοῦ κόσμου ἦλθε καὶ εὗρε τὰς ὀλίγας σωζόμενας ἀκόμη ἐλευθεράς—σκορυφὰς τινὰς ἐν μέσῳ τοῦ κατακλυσμοῦ πόλεις, πεινώσας, ἀναστατωμένας, συγκρουόμενας πρὸς ἐαυτὰς καὶ ἀλλήλας ἦλθε καὶ εὗρε τὴν ἀθλίαν πρωτεύουσάν του τὸ περίπυστον Ναύπλιον πυροβολούμενον ὑπὸ δύο ἀντιθέτων Ἑλλήνων πολεμάρχων οἱ ὁποῖοι ἐφιλοδόξουν, ὡς φαίνεται, νὰ γίνουν οἱ νεκροθάπται τῆς πατρίδος αὐτῶν, καὶ ἐσπατάλων κατ' ἀλλήλων τὰ τελευταῖα πυρομαχικὰ ἐνῷ οἱ ἱππεῖς τοῦ Ἰβραήμ ἀνενόχλητοι ἐφθάνον μέχρι τῶν πυλῶν τῆς ἀτυχούς, τῆς πειναλέας αὐτῶν πόλεως. Καὶ ἐρρίφθη

πλέον εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ γηραιὸς καὶ λεπτὸς εὐπατρίδης, εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ ἐχθρῶν καὶ φίλων καὶ ξένων καὶ ὁμοεθνῶν, εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ὕλης καὶ κατὰ τῶν ψυχῶν ἵνα σώσῃ τὴν μόνην ἀξιοθρήνητον πατρίδα.

Καὶ ἐδυοσίασε—καὶ τί δὲν ἐδυοσίασεν!—ὑποθήκευσε τὴν ἀτομικὴν του περιουσίαν διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πρώτας οἰκονομικὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος, ἐξήντησεν εἰς ἀτελεύτητον νυχθήμερον ἐργασίαν τὰς τελευταίας συντηρούμενας ἐν μέσῳ ἀπείρων ἐλλείψεων καὶ τῶν στοιχειωδερῶν διὰ τὴν ὕλικὴν ζωὴν μέσων, ἐξεμεταλλεύθη πᾶσαν προγενεστέραν αὐτοῦ σθένιν, πολλάκις ταπεινωθεὶς, χάριν τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ σπανίως γενόμενος αὐτὸς ὁ ὑπέρροχος ἀντικείμενον σκωμμάτων καὶ ἐξευτελισμοῦ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς.

Καὶ κατόρθωσε—καὶ τί δὲν κατόρθωσεν!—ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος διοίκησιν, δικαιοσύνην, στρατὸν τακτικόν, παιδείαν καὶ γεωργίαν—τοὺς δύο ἀκρογωνιαίους λίθους πάσης κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐμερίας.

Καὶ ταῦτα εἰς διάστημα μικρότερον μιᾶς ἡμερικῆς βουλευτικῆς περιόδου, καὶ μετὰ τὴν στερεὰν προαίσθησιν, τοῦ προσεχούς αὐτοῦ θανάτου. Διότι, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται τοῦτο παράδοξον, τὴν εἶχε τὴν προαίσθησιν αὐτὴν, καίτοι οὐδὲν ἀπολύτως ἐφαίνετο λαμβάνων μέτρον πρὸς ἀμυναν τῆς πολυτίμου αὐτοῦ ὑπάρξεως.

«Θεωρεῖτέ με ἀπὸ σήμερον νεκρὸν» εἶπεν εἰς τοὺς μεγάλους ἐν Εὐρώπῃ φίλους του.

«Καὶ ἡ πρόβλεψις τοῦ θανάτου μου δὲν θὰ με ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα μου καθήκοντος» εἶπεν ἀπαντήσας εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ προστάτιδα τὴν Αὐτοκράτειραν Ἀλεξάνδραν τῆς Ρωσσίας.

Καὶ ὅταν ὁ πνευματώδης ἀλλὰ πικρὸς καὶ φιλοσκόμιων Μέττερνιχ τὸν προειδοποιεῖ μετὰ σαρκασμοῦ καὶ χαιρεκακίας «ν' ἀποφύγῃ τὸ κακὸν συναπάντημα» ὁ Καποδιστρίου ἠρξάθη ν' ἀνακινήσῃ μετ' ἀδιποδότητος τοὺς ὤμους καὶ ἐπορεύθη γαλήνιος «πρὸς τὴν χώραν τῶν πειρατῶν» ὡς εἶχε χαρακτηρίσῃ ὁ πικρὸς Αὐστριακὸς τὴν πτωχὴν πατρίδα μας.

Καὶ τὸ κακὸν τοῦτο συναπάντημα δὲν ἦν γῆρας δυστυχῶς. Ἐγενήθη ἀπὸ τὴν σύμ-

φυτον τῆς φυλῆς ἡμῶν τὴν ἀνίατον τὴν θανατηρὰν πληγὴν τῆς φιλοπρωτίας, καὶ ἐξετράφη ἀπὸ τὴν στυγεράν τῆς φιλοπρωτίας θυγατέρα τὴν Διχόνοϊαν, τὴν αἰώνιαν—ἀλλοίμονον—Διχόνοϊαν

ποῦ κρατῶντας κατὰ φρίδια
ποῦ εἶχε βγάλει ἀπ' τὴν καρδιά,
καὶ, χτυπῶντας τὰ πιτῆδεια
εἰς τοὺς Ἕλληνας περνᾷ

Καὶ τὸ πλήγμα τῆς φειδοκέφαλῆς Ἑριννύος ἦλθε καὶ ἐπληξε τὸ γεροντικὸν αὐτοῦ στήθος εἰς μίαν στιγμὴν ἱερᾶς γαλήνης, εὐλαβείας, στοργῆς, ἀφοσιώσεως, αὐτοθυσίας.

Καὶ τοῦ ἱεροῦ τόπου τὸ λευκὸν δάπεδον, ἐβάφη ἀπὸ τὸ ἀγιώτερον τὸ πολυτιμώτερον Ἑλληνικὸν αἷμα.

Ἀλλοίμονον! Ὅταν μετὰ τὰ γεροντικά του χέρια, τὰ λεπτεπίλεκτα χέρια τοῦ εὐπατρίδου καὶ τοῦ διπλωμάτου ἐφύτευεν εἰς τὴν Τίρυνθα τὸ πρῶτο δένδρον ἐπὶ τῆς μαύρης τῆς πυρκαϊστῆς Ἑλληνικῆς γῆς τὸ δένδρον τοῦτο ἔτυχε νὰ εἶναι ἡ ροδοδάφνη παράδοξος οἰωνός, σύμβολον τοῦ μέλλοντος διότι ἡ δάφνη ἡ ὁποία ἐστεφάνωσε τὴν δόξαν του ἔμελλε νὰ βαφῇ πορφυρᾷ ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ τὸ χυνόμενον ὑπὸ χειρὸς πατροκτόνου.

Ἀλλὰ Σὺ, ψυχὴ μεγάλη, ψυχὴ ἀγία, ψυχὴ μοναδική, ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ Ὑψίστου ὁποῦ εὐρίσκεισαι ἐσυγχώρησας καὶ συγχωρεῖς τὰ πάντα καὶ μόνον μίαν μᾶς στέλλεις συμβουλὴν, παρατήρησιν, εὐχὴν ἐκείνην ποῦ διετύπωσεν ὁ ποιητὴς τῆς Ἑπτανήσου.

Ἡ Διχόνοια κατατρέχει
τὴν Ἑλλάδα· ἂν νικῇ δὲ,
μὰ τὸν κόσμον ὅπου μέχει
τὸ νομα σας ξαναζῇ.

Καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ταύτην τῆς συγγνώμης σου ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος, ἡ Κερκυρα ἡ πολυαγαπημένη σου, ἡ ὁποία ἔχει τὴν διλβεράν ὑπερηφάνειαν ὅτι ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα πατρίδα τὸν πρῶτον Ἑθνομάρτυρα ἀπαρχὴν τῶν θυσιῶν καὶ τῶν ὁλοκαυτωμάτων ὅσα ἔμελλε νὰ δώσῃ βραδυτέρον, ἡ Κερκυρα μετὰ τὴν καρδίαν συντετριμμένην μετὰ τὴν κεφαλὴν εὐλαβῶς κλίνουσαν πρὸ τοῦ σεμνοῦ σου τάφου, καταθέτει εἰς τοὺς πόδας σου τὸ φθαρτὸν τοῦτο ὁμοίωμα τοῦ ἀμαράντου στεφάνου, μετὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἀδέκαστος ἱστορία ἐστεφάνωσε τὴν τιμημένην κεφαλὴν σου, ὑπέρροχε καὶ μαρτυρικὴ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πρὸς πάντας τοὺς φίλους συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τὸς «Νέας Ἐποχῆς» οἷνε-
νες εἶχον τὸ ἐνδιαφέρον νὰ συγχαρώσιν
ἡμᾶς ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ εἰσόδῳ τῆς «Ν. Ἐπο-
χῆς» εἰς τὸ δευτέρον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς
της, ἐκφράζομεν τὴν βαθύτατην εὐγνω-
μοσύνην μας. Δυστυχῶς τὰ προκύψαντα
σοβαρὰ ἐσωτερικὰ γεγονότα δὲν ἐπέτρε-
ψαν τὴν δημοσίευσιν τῶν συγχαρητηρίων
τούτων ἐπιστολῶν. Διαβεβαίουμεν ὅμως
πάντας ὅτι ἡ παράλειψις αὕτη κατ' οὐδὲν
μειοῖ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην καὶ ἐκτί-
μησίν μας αἰσθημάτων ἀνάλογα πρὸς τὰ
παρ' αὐτῶν ἐπιδειχθέντα ὑπὲρ τῆς «Ν.
Ἐποχῆς».

Κυρς Κυρς Σ. Ταλιαδεῶρον δικηγόρον πολι-
τευτὴν Καρδίτσαν. ἤλθθησαν ἀμφότεροι καὶ σᾶς
εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ αἰσθημάτων σας.—
Παν. Καραντζῆν ἱατρὸν Ἰστιάαν. ἤλθθη, μυ-
ρίας εὐχαριστίας.—Ἐπαμ. Κώνσταν. Μαράθκιαμ-
πον Σάμου. Δημοσιεύεται.—Φωκ. Παῖζην Νισύ-
κάστλ. Αὐστραλίας. Ἐγκαρδίως εὐχαριστοῦμεν διὰ
τὴν ἐνίσχυσίν σας.—Τάσκον Γιαννούλην Θεσσα-
λονίκην. Ἐλήφθη. Θερμὰς εὐχαριστίας.—Εὐλόγιον
Κουρίαν Λαυριώτην Ἅγιον Ὅρος. Μᾶς συ-
νεκίνησε βαθύτατα ἡ ἐπιστολή σας. αἱ γνώμαι ὅ-
μων ἀποτελοῦν καὶ γνώμας τῆς «Ν. Ἐποχῆς».—
Ἀστέριον Δακαλόπουλον δικηγόρον Τύρναβον. Ἀ-
πείρους εὐχαριστίας.—Παν. Χάμψαν ἱατρὸν Κά-
τω Γουμένισσαν Καλαβρύτων. Μυρίας εὐχαρι-
στίας διὰ τὴν ἐνίσχυσίν σας.—Δημ. Πολυχρονό-
πουλον δικηγόρον Χίου. Εὐχαριστίας.—Εὐλόγιον
Ἀγιοπαυλίτην Ἅγιον Ὅρος. Εὐχαριστοῦμεν ἀ-
πείρους. Ἐλλείπονται Μονὴς καὶ σειρὴς σᾶς ἀπε-
στάλησαν.—Κωνστ. Λουρίδην ἱατρὸν Εὐλόξα-
στρον. Ἐγκαρδίως εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν στορ-
γὴν σας πρὸς τὴν «Ν. Ἐποχὴν».—Ζαχ. Ζαχαρό-

πουλον δικηγόρον Πύργον. Μυρίας εὐχαριστίας
διὰ τὰς τόσον τιμητικὰς ἐκδηλώσεις σας ὑπὲρ τῆς
«Ν. Ἐποχῆς».—Κωνστ. Τσιτσελίζην δικηγόρον
Κοζάνην. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν ἀπείρους
καὶ ἀναμένομεν ἐκδόσιν.—Λέανδρον Στεφανῆτον
δικηγόρον Ὁρεσιᾶδα Θράκης. Εὐγνώμονες διὰ
τὰ τόσον συγκινήσαντα ἡμᾶς αἰσθημάτων σας, πα-
ρακαλοῦμεν νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀ-
γάπης μας.—Δ. Σπέντσαν πολιτευτὴν Φιλιατρὰ.
Θερμὰς εὐχαριστίας.—Σπύρον Ράγκον πολιτευ-
τὴν Ζαβέρδαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Εὐάγγε-
λον Ριζόπουλον Καρδίτσαν. Μυρίας εὐχαριστίας
διὰ τὰ καλὰ σας λόγια.—Δημήτριον Βλόντζον.
ἱατρὸν πολιτευτὴν Καρδίτσαν. Ἐγκαρδίως εὐχα-
ριστίας διὰ τὰ στοργικὰ σας αἰσθημάτων. Ἐνεγρά-
φη.—Γ. Σ. Ἀλεξανδράτον Ληξούριον. Σᾶς εὐχα-
ριστοῦμεν θερμότητα.—Πέτρον Νεδέλκου ἔμπο-
ρον Ἐδεσσαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀλέξ. Λαγουρδὸν
δικηγόρον Τήνον. Μυρίας εὐχαριστίας.—Χρ. Μη-
λαρόπουλον φαρμακοποιὸν Βαρυμπόμπην. Μυρίας
εὐχαριστίας διὰ τὴν πρόθυμον ἐνίσχυσίν σας.—
Δημ. Οἰκονομόπουλον ἱατρὸν Μπογιάτι. Ἀλέας
Ἀργους. Πάντοτε εὐγνώμονες διὰ τὴν ἀγάπην
σας.—Δημ. Κούβελαν Δράμαν. Παρακαλοῦμεν νὰ
συγχαρηθῇ ἡ βραδύτης. Σειρὰ ἀπεστάλη.—Βασίλ.
Κράγκουραν δικηγόρον πολιτευτὴν Κόρινθον. Ἐ-
λήφθη. Εὐχαριστίας. Ἀντώνιον Καρλαβάν Κάϊ-
ρον Αἰγύπτου. Μυρίας εὐχαριστίας.—Γεώργιον
Μεταξῶν Σέρρας. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν
ἐνίσχυσίν σας.—Θ. Σταρογιάννην Γύθειον.
Μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀπολύτως ἡ συνάντησις τῶν γνω-
μῶν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» πρὸς τὰς ἰδικὰς σας. Οὕτω
μόνον δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν εἰς ἓν εὐτυχὲς μέλ-
λον. Εὐγνώμονες πάντοτε διὰ τὴν στοργὴν σας
πρὸς τὴν «Ν. Ἐποχὴν».—Ι. Παπαμαστοράκην δι-
κηγόρον Βιάννον Λασηθίου. Εὐχαριστοῦμεν θερ-
μῶς.—Χρ. Καραμήτρον ἱατρὸν Βήσανην. Εὐχα-
ριστοῦμεν ἀπείρους.—Χαρ. Σταματάκην Ρέθυμνον.
Εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὰ αἰσθημάτων σας.—Στέφ.
Σεργιάκην δικηγόρον πολιτευτὴν Σητερίαν Κρή-
της. Εὐχαριστοῦμεν ἀπείρους διὰ τὴν εὐμένειάν σας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τοῦ ΔΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ
παρακαλοῦνται θερμῶς νὰ ἐμβάσωσι τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς,
ἢ νὰ εὐαρεστηθοῦν νὰ μᾶς ἐπιστρέψουν τὰ ληφθέντα τεύχη. Ἐμμεθα βέ-
βαιον ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμεῖ τὴν ζημίαν τῆς «Ν. ΕΠΟΧΗΣ».

[ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ]

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ
ΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΙ ΤΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΜΕΤΡΗΤΑ ΣΑΣ
ΟΙ ΟΙΚΟΤΕΝΙΑΡΧΑΙ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ Κ.Α.Π. ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΑΣ
ΔΙΑ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ
ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ
ΔΡΧ. 200.000.000

ΛΞΙΑ ΕΚΑΣΤΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ ΔΡΧ. 250
ΜΟΝΟΝ ΟΥΤΩ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΩΜΕΝ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΝΕΡΑ, ΦΩΤΙΣΜΟΝ, ΠΛΑΤΕΙΑΣ, ΛΙΜΕΝΑΣ
ΚΑΙ ΕΠΑΡΚΗ ΑΡΙΘΜΟΝ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ
ΕΤΤΡΑΦΑΙ ΑΠΟ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

«Ἄνδρες ἀγνοῶν Λογιστικὴν εἰδὶτω εἰς
τὴν ἰδιωτικὴν καὶ δημοδὶαν οἰκονομίαν».

22ον ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1925-1926

ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΑΤΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΕΜΠΟΡ. ΣΠΟΥΔΩΝ
ΣΥΤΤΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ «ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ»

ΤΕΤΡΑΤΑΣΙΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ συνδυάζουσα προφορικὴν διδασκαλίαν καὶ ἀτομικὴν
ἐργασίαν τοῦ σπουδαστοῦ κατὰ νεώτατον παιδαγωγικὸν σύστημα, χορηγοῦσα
πτυχία 1) Στοιχειώδους Λογιστικῆς καὶ 2) Ἀνωτέρας Λογιστικῆς καὶ πρὸς τοῦ-
τοις παραδιδάσκουσα ὑποχρεώσεις διὰ τὰς προκηρυχθόντας ἐξετάσεις τῆς
Ἀκαδημαϊκῆς Λογιστικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος, διαγωνισμοὺς Τραπεζῶν,
ἐξετάσεις τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Σπουδῶν κλπ. δι' Εἰδικῶν Φρον-
τιστηρίων. **ΤΜΗΜΑΤΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ. ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ**
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ διὰ τοῦ Ἑμποροπαλλήλου.
ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ κατ' οἶκον διὰ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΝΤΑ-
ΠΟΚΡΙΣΕΩΣ διὰ τοὺς διαμένοντας ἐν Ἐπαρχίαις.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΜΑΘΗΤΩΝ ἀρχοῦνται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου
ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ καὶ **ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ**

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ἀπὸ 16ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πρόγραμμα πέμπεται εἰς αἰσθητὴν ΝΟΤΑΡΑ 68— ἐν Πειραιεὶ
Ἐκκαλοῦνται ἢ ἐγγράφῃ συνδρομητῶν εἰς τὴν Β' Σειρὰν Μαθημάτων Λογι-
στικῆς ἀντὶ Δραχ. 125. Ἐξεδίδονται ἤδη τὰ δύο πρῶτα τεύχη α' καὶ β', ἀντι-
στέλλονται μόνον εἰς τοὺς συνδρομητὰς.